

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

Δ' ΕΤΟΣ — ΑΡΙΘ. 47

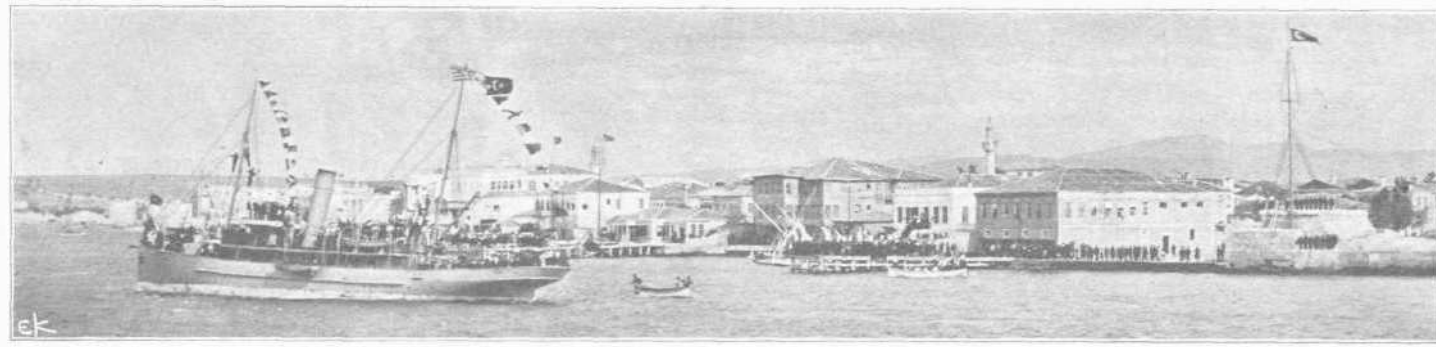
Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ✕ Δ. ΔΗΜΕΡ, ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1908

Η ΠΡΟΚΥΜΑΙΑ ΤΟΥ ΓΑΛΑΤΑ *****
ΚΑΘ' ΗΝ ΣΤΙΓΜΗΝ ΠΡΟΣΗΓΓΙΖΟΝ *****
ΤΑ ΦΕΡΟΝΤΑ ΤΟΥΣ ΕΚΔΡΟΜΕΙΣ ΑΤΜΟΣΠΛΟΙΑ

[Η φωτογραφία ελήφθη από του «Στεφάνου Στρέιτ» του Διακάκη υπό του ερασιτέχνου συνεργάτου μας κ. Γρ. Γρηγοροπούλου, αρχιλογιστού της Τραπεζής Ἀθηνῶν ἐν Πειραιῇ καὶ ἐμεγεθύνθη διὰ τὴν δόσιν μόνον μίαν ἰδέαν τοῦ ἀναμένοντος τοῦς ἐκδρομεῖς πλήθους. Εἰς ἑκατὸν χιλιάδας καὶ πλέον ὑπελογίσθη ὅλος αὐτὸς ὁ στρωμαγωμένος εἰς παράθυρα, ταράτσας καὶ εἰς τὴν ἀποβάθραν κόσμος, ὁ ὁποῖος παρέμεινεν ἐπὶ ἑπτὰ ὀλοκλήρους ὥρας λουόμενος ἀπὸ τὴν βροχὴν, διὰ τὴν χαίρεσιν τοῦς ἐξ Ἑλλάδος ἀδελφοῦς του].

ΤΑ ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΕΚΔΡΟΜΩΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗΝ

Η το τό μέγα θαύμα της Έλληνικής ιδέας ή έκδρομη εις Κωνσταντινούπολιν, και γύρω από τους έκδρομεις αυτήν έπειρήμον, την αιωνίαν και δι' όλους λατρευτήν. Έκείνος ο Έλληνας, ο όποιος επί Ξε ώρας έλοιέτο από βροχήν εις την προκημαίαν διά να ιδή τους αδελφούς του και να τους χαιρετήση έλευθερος, από τό έλληνικόν ιδανικόν ένεπνεέτο. Και ο Τούρκος αυτό άνεγνώριζεν ως διάδασκαλον τών έλευθερών ιδεών και ως πρόδρομον της έλευθερίας του της σημερινής και αυτό και ο παντοειδής της Κωνσταντινουπόλεως πληθυσμός. Ο Ισραηλίτης ήθελε να σφίξη την χείρα του αδελφού εις άγώνιας εκπολιτιστικούς Έλληνας και ο Αρμένιος του αδελφού εις θυσίας διά την Έλευθερίαν.

Θεωροί έρχόμενοι Ξε έλευθεράς γής της Έλευθερίας τό είδωλον να χαιρετίσωμεν, είδομεν περίξ τους λαους να τό προσκυνούν ως έλληνικόν. Ποιμήν είδομεν όπίσω από τό είδωλον τό πάγκαιον, ποιμήν φανταστικήν θριάμβου από παντοίων λαών θρέμματα, από παντοίων λαών ψυχάς αδελφωμένας εις την λατρείαν της Ιδέας, λησιμονούσας αιώνων παρελθόν πρό τό κάλλους της. Ξαφήν τό θέαμα τό μεγαλόαρεπον τών όρειών αιώνων όπου κάτω εις την Όλυμπίαν οι έλληνικοί λαοί ήδελοφούντο πρό τό καλοΰ και όψην μεγαλοπρεπέστερον θέαμα αδελφωμένης λαών χωρισμένων με γλώσσαν και θρησκείαν, τό θέαμα, τό όποιον ήτο όνειρον διά τους ιδεαλιστάς.

Οι λαοί έχουν άγνήν την ψυχήν και άν τά συμφέροντα κοιμίζον μέσα της τά ιδεώδη κάποτε, δέν ήμπορεί ή ψυχή αυτή, όταν τά άνεύσθη, παρά να γίνη ίερόα των ένθους. Μας έκήρυσαν εκεί επάνω λευτών οίκων έν τώ όποιώ διαδέχονται άλλίλλας αι γενεαί εις την διαζοίαν τών ιδεών του ώραιού και του άλλήθους. Και εκείνοι οι όποιοί εψηρετήθησαν άπ' αυτάς και εκείνοι οι γενναίοι Νεότουρκοί, οι όποιοί δι' αυτών ευεργέτησαν, εύρον εις ύμιάς τους αδελφούς των, όπως εύρομεν και ήμεις τους συναγωνιστάς μας εις έκείνους.

Πλέομεν όλοταχώς προς τόν Έλλησποντον και εκεί άπέναντι της Τροίας μόλις διακρίνομεν την Τένεδον, την Λευκόφρον. Και έπειτα στολισκος πλοιαρίων με λευκόκλινα και έρυθρά χρώματα παλαίει προς τά κύματα διά να πλησιάση τά πλοία μας και κινούν οι Τενέδιοι σημαίας και μανδύλια χαιρετώντες και πυροβολούντες από της άκτής. Μικρός έκείνος ο στολισκος, μικρά και ή νησίς από την όποιαν μας στέλλεται, μέσα όμως εις την ψυχήν μας, ο πρόσκοπος αυτός του ένθουσιασμού που μας περιμένει, γεννά τάς πρώτας συγκινήσεις, τό μεγάλο συναίσθημα ότι ο Έλληνας ο φιλόξενος και φιλογενής ή ακόμη θερμός και έπειτα από αιώνων ζόφον.

Ζή και εις κάθε σπηδί γής έλληνικής μακρονών και λησιμονημένων.

Λευκοφόρα έπειτα από όλίγας ώρας μας ύποδέχονται τά κοριτσάκια τών Δαρδανελλίων. Μικρά διαπεραστικά φωναί σφίζου τόν άέρα και από στομάτων νηπίων ανείνται ή Πατρίς με τόν ύμνον του Σολωμού. Μιάς άγνης

Πατριδος έλευθεράς, άγνή ύποδοχή. Και Ξω κλαίουν αι έλληνίδες αι πανεύμορφοι, ραίνουν με άνθη τους έκδρομεις και ραίνουν με ροδόσταγμα, μύρα διοφοροφούσαι εις την Ιδέαν του Γένους.

Μέσα από μαχών Ιαχάς και μέσα από συμφορών στυγγά παθήματα ύψώθησαν ύμνοι προς την Πατρίδα, αλλά ο ύμνος που έστάξατε σεις, ώραία μάτια και έτονίσατε σεις, χείλη πανεύμορφα, εινε ο ύμνος του μέλλοντος. Από σάς θα έμνευσθούν αι γενεαί που έρχονται έπειτα.

Κυλάτε πλοία, που φέρετε έπειρημονημένη από όλους την σημαίαν, την γαλανήν τών ένγενών ιδεών πρό τόπου ο όποιος τάς έστησε τώρα είδωλον, κυλάτε εις τόν Έλλησποντον και την Προποντίδα.

Σας χαιρετά έδώ ή Καλλιόπη με φώτα και άναζούν εις τάς ψυχάς μας όλοι αι ώραία παρδόσεις, που έσπειρε τό πνεύμα τό έλληνικόν από τους άρχαιότερους αιώνας, τό πνεύμα τό κατακτητικόν και άνήσυχον που έκτισε την Πόλιν προς την όποιαν πλέομεν.

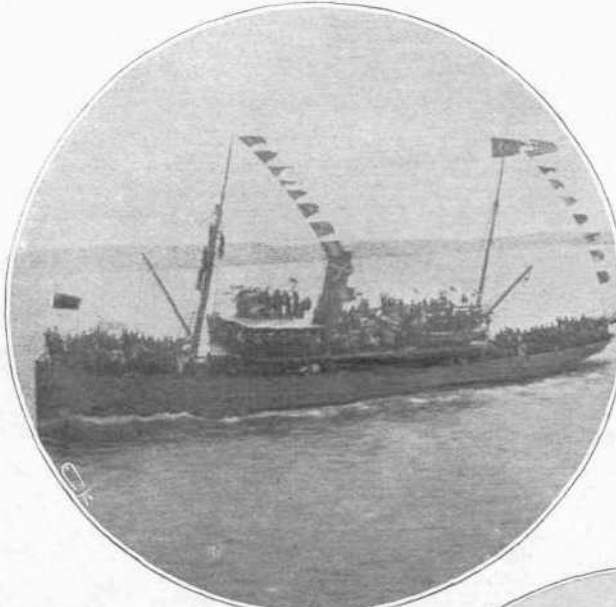
Πηδάτε γύρω από τά πλοία μας δελφίνα, σεις που καθηγίασεν ο μύθος, σεις που έσωσατε τόν μουσικόν τόν Έλληνα. Μας φάινεται πως εισθε της θαλάσσης οι πρέσβεις, της θαλάσσης ή όποία έφερε τους Αργοναύτας, της θαλάσσης που άγκάλιασε την Έλληνα, που φιλεί γύρω άκτάς εις κάθε μίαν τών όποιων τό έλληνικόν πνεύμα έπλεξεν ώραίους θρούλλους.

Ίδου τώρα ο στόλος τών ύποδεχομένων. Ίδου προσεγγίζουσα ή από τών Δαρδανελλίων συνοδεύουσα "Ασος", ίδου ή "Βουκοβίνα" τών Ισραηλιτών, ή άτμάκατος του Κομητάτου, ο "Άγιος Σπυρίδων" τών Μακεδόνων, ή Σταμπούλ, ή "Ελένη", ή "Αλεξάνδρα", ή "Ίθάκη", τό "Τερακλή" τό "Ληξούριον" και οι Τήνιοι και ή Κοινότης του Γαλατά και οι εκ Σηλυβρίας και Έξαστέρου επί άτμακάτων και τό πλοίον του Συνδέσμου τών Έπιστημόνων και του Πρίγκιπος Σαμπαγεδίν ή άτμάκατος και πλοία άλλα και λέμβοι άπειροπληθείς, ένάλιος θριάμβος συντρέβαν κάθε γραφίδα.

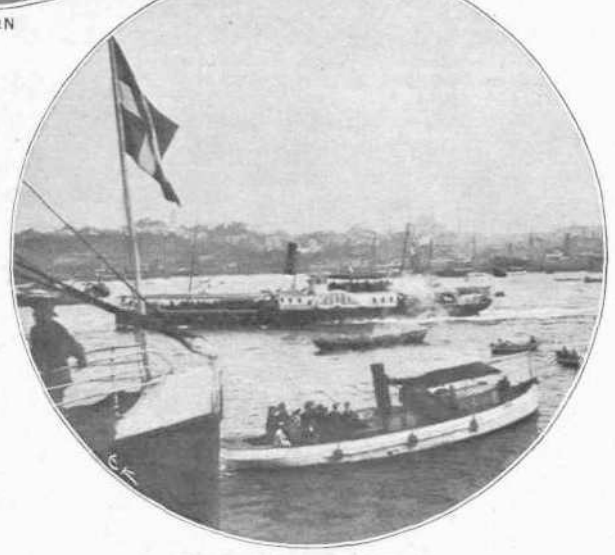
Όμιχλη έλαφρά σκεπάζει τόν λιμένα και επάνω άπ' αυτήν, θαρρεί κανείς, μία έν νεφέλαις έορτή από συναγερμένον μναρέδων και τρούλων και μεγάρων και άνθρώπων αναγοριχθέντων εις στέγας και λόφον πρασίνοιν και κορυφών πύργων έρειπωμένων, συναγερμένον παντός πολιτισμού, παντός αιώνος, συναγερμένον άνήνων και έμψύχων.

Μυρμηγκιά τό πλήθος εις την προκημαίαν από πρώτας βροχόμενον, αλλά μη φείγον.

Και ήνοϋται μυριστόμοις κρανηή και σειονται μανδύλια και σημαία τουρκικά και έλληνικά, τάς όποιας κρατούν οι λαοί που έγιναν αδελφοποιτοι ύπό τάς εύλογίας άλλου μεγάλου ιεροσάντου του ιδεώδους και λάβαρα τών σμαματείων, του "Ερμού", του "Ηρακλέους", Ταταούλων, του "Κορέβου", του "Ορφέως", Φαναρίου, τών "Όλυμπίων" Θεραπειών, του "Έλληνικού Γυμναστικού Συλλόγου", του "Θησέως" Βαφεσζορίου, του "Περσέως" Κοντοκαλιού, του "Αϊαντος" Διπλοκονιού, της "Παναγίας τών Ίβήρων", της

ΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΤΩΝ ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΩΝ ΠΡΟΫΠΑΝΤΩΝΤΕΣ ΤΗΝ "ΜΑΡΙΩΡΑΝ,"

ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΔΟΣ

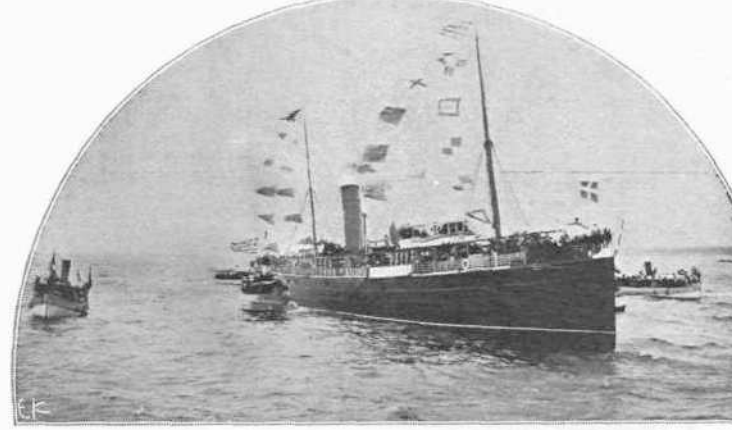
"Συμπνοίας", της "Ζωοδόγου Πηγής", της "Φιλαδελφείας", του "Άγιου Σπυρίδωνος", τών Κερκυραίων, του "Άγιου Νικολάου", της "Όμονοίας", της "Αδελφότητος τών Υποδηματοποιών", τά λάβαρα που συμβολίζουν την όμόνοιαν του Έλληνισμού, τά λάβαρα που κρατούν άθληταί και λόγιοι και έργαται, που εκπροσωπούν κάθε έλληνικήν δύναμιν και δραϊν.

Και άντιχει ο πυροβολισμός ο έλληνικώτατος. Ο Έλληνας έννοεί να διαλαλήση εις τά νεφύ τών ένθουσιασμών του και να κάμη τόν ορανόν συμμετόχον της χαράς του. Και όταν ο στόλος της ύποδοχής ήλθε να μας προΫπαντήση και από την προκημαίαν έπειτα πυκνοί ήκούοντο οι πυροβολισμοί.

Όλοι είπαμε: — Οι δικοί μας είναι.

Την είχα ιδή την Βασιλείουσαν τελευταίως εις την Μεταπολίτευσιν. Βασιλείουσα. Υπερήφανος, άσπρηά, ώραία, διαιτήτρια μεγάλων ζητημάτων πολιτικών. Και την είδα, τώρα με την έκδρομήν, ένδον. Βασιλικός και ο ένθουσιασμός της. Μεγάλος, με έπιβολήν, με στόλους στελλομένους εις προΫπάντησιν μας, με λαών πολλών αδελφωματα έπειρημοϋν, με ιδεών πολλαπλών συμφωνίαν ένγενή. Τους Τούρκους συνουθουμένους γύρω μας και τους Ισραηλίτας και τους Αρμένιους, τους Έλληνας κλαίοντας, τους γενναίους άξιοματικούς του Κομητάτου προτρέχοντας να μας χαιρετίσωιν, τους πρίγκιπας δεχομένους ήμάς αδελφικώς, την Έκκλησίαν μας την Άγίαν εύλογοϋσαν, του Γιλδίξ τάς πύλας άνοιγόμενας. Η Βασιλείουσα με βασιλικόν ένθουσιασμόν.

Βασίτιδες, με ώραία άναστήματα, εκείναι αι τέως τουρκοκρατούμεναι έλληνίδες, αι από τό γαλανωτέρου κίματος τών άφρόν πλοισμένα, ειχον δάκρυα εις τά μεγάλα μαύρα μάτια των, τά ώραία.

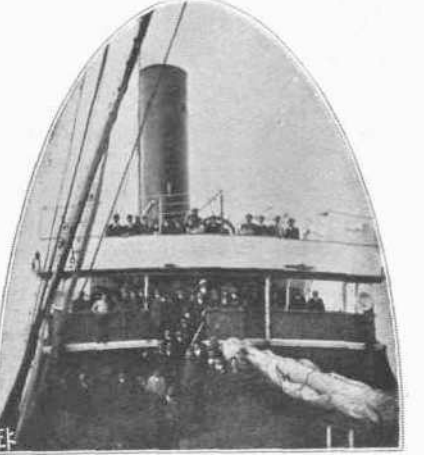
Ο "ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΤΡΕΪΤ", ΑΓΚΥΡΩΘΩΝ ΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Εις τά Δαρδανέλλια και εις την Κωνσταντινούπολιν άπετίναξαν την νοχέλειαν, την εύμορφην και αυτήν, της Ανατολίτισσας, και μας έρρανον με άνθη και κομμετι και μας έχαιρετούσαν θερμά, όλόθερμα.

Τό έλληνικόν άνεστήθη γιγάντιον μέσα εις τά στήθη έκείνα και τό μικρό κοριτσάκι του σχολείου και ή γραία ή ρυτιδωμένη ήσδανοντο βαθειά, πολυ βαθειά, ίσα τά σπλάγγνα τά άδοξίμαστα, ίσα τά βασανισμένα.

Η γυναίκα εκεί επάνω ένεθουσιάζθη με την Ιδέαν την έλληνικήν, ή γυναίκα από την όποιαν ένγεννήθησαν έκείνοι, οι βαθεία κρόπτοντες του Γένους την λατρείαν έως τώρα, από την όποιαν θα γεννηθούν όσοι θα κηρύξουν τό μεγαλειόν του και θα έργασθούν δι' αυτό.

Δέν είδα ώραίωτερας Ιερείας του έλληνικού. Και αι Ισραηλιτίδες ένθουσιάζει και αυτά. Εις την "Βουκοβίνα",

ΕΠΙ ΤΗΣ "ΜΑΡΙΩΡΑΣ,"

τείνει να τάς απαλλάξη από τόν κόπον και έκείναι άπαντούν: — Κόπος εινε, μα κόπος γλυκός και εύχάριστος.

Είχα διαβάση εις τόν Βυζάντιον τρομερά διά τά Τατάβλα άλλ' είδα εκεί τους ένθουσιαδεστέρους τών Έλλήνων, τους τολμηροτέρους, έκείνους οι όποιοί πρό ετών πρώτοι έκτίσαν εις την Κωνσταντινούπολιν έκκλησίαν με θόλον και κωδωνοστάσια και έπέβαλλον τό πολιτισμένον πνεύμα της άνεξίθησκειας εις τους παλαιούς Τούρκους.

Θεατροειδώς ύμνομένα αι οικία έφοταγοϋντο και την νύκτα την βροχεράν, όταν μας άπήγαγον εις την συνοικίαν των οι Ταταβλιανοί, έώραξεν εκεί τό παν και άντήχουν πυροβολισμοί και προέβαλλον γέροντες από τά παράθυρα και έσειετο ή ώραία αίθουσα της "Φιλοπτώγου" Αδελφότητος από τάς έπειρημάς και χειροκροτήματα.

Γύρω τά θεωρεία γεμάτα κάλλη. Είπεν ο Βυζάντιος, του όποιου έν των περι Ταταούλων πολλά διέψευσεν ή ιδιική μου παρατήρησις και τώρα και εις τό προηγούμενον μον ταξείδιον, είπεν ότι: "μεταξύ τών κατοίκων τών Ταταβουλων ο Άπελλης και ο Φειδίας ήθελον εκλέξη πάντως τά πρότυπα τών ώραιωτερον αυτών προτομών". Δέν γράφω έδώ στίχους. Θα ήθελα να είμπορούσα να γράφο πολύ δυνατούς διά να ύμνηθουν τά εύμορφα κορμά και τά πανεύμορφα μάτια που είδαμε εις τά Τατάβλα.

Και μέσα εκεί εις τό βάθος της σκηνης ή εικόν του Παλαιολόγου. Ποιός είμπορεί να ειπή ότι εις αυτήν την έορτήν της Έλευθερίας δέν έπρεπεν έκείνη ή μορφή να είναι τό είδωλόν μας, ή μορφή έκείνου που ήθελε να ζήση ειρηνηκώς με τους Τούρκους και δέν τόν άφήκε τό Ιστορικόν περφομένον;

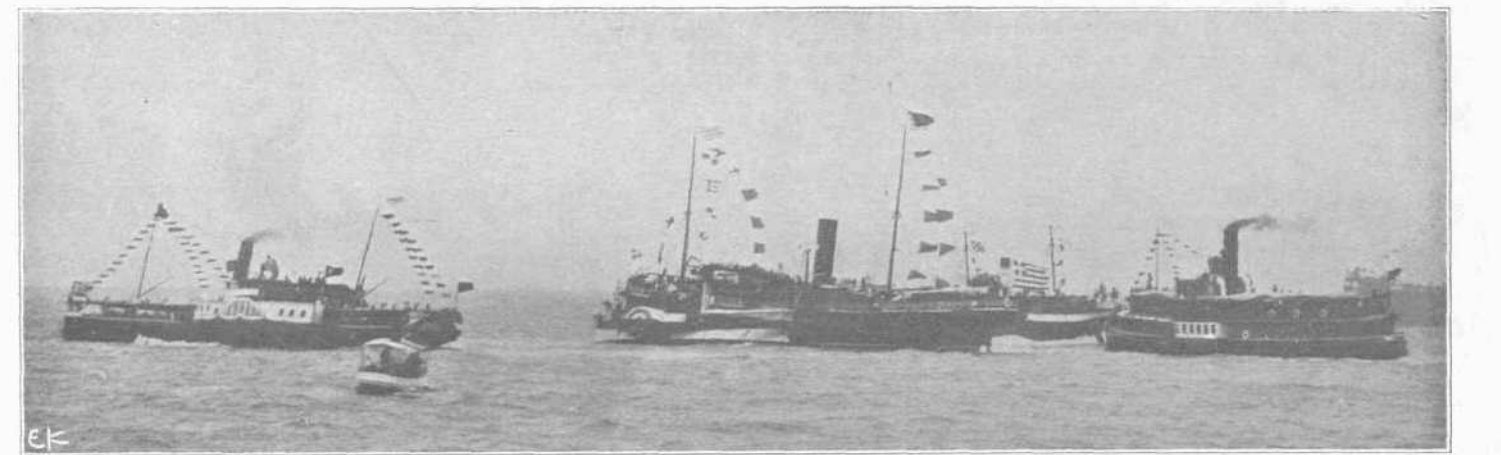
Έπειρημοϋν έπειτα οι Έλληνες όλοι την Κιβωτόν του Γένους. Γύρω από τόν Πατριάρχη οι επίλεκτοι και ο λαός.

Φύλον τό χέρι του Γενάρου όλοι, περνούν από την θύραν που εκρεμάσθη ο Γρηγόριος σιηλοί, άπεινούν την εικόνα του. Μία Ιστορία αιώνων περνά από τόν νοϋν. Αιώνων οι όποιοί έπέρασαν και θυσιών, αι όποια έγιναν διά να γεννηθ ή σημερινή έλευθερία.

Και έμπρός εις αυτήν λησιμονούνται όλα.

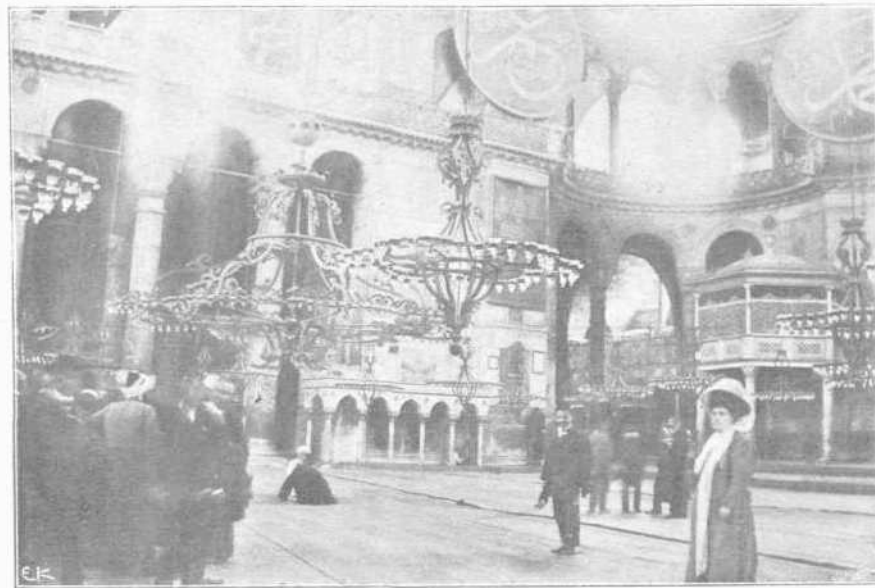
Μή δέν έκμπε πρό της Ιδέας της Έλευθερίας ή Α. Μ. ο Σουλτάνος και δέν ειθε την γαλανόλευκον εις τό Γιλδίξ;

Ποιός θα ειπή ότι ή Ιδέα δέν σαρώνει αιώνων παρελθόν εις τόν ένθουσιασμόν που γεννά και δέν λατρεύεται και από τους πανισχύρους;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

[Ateliers «Apollon»]

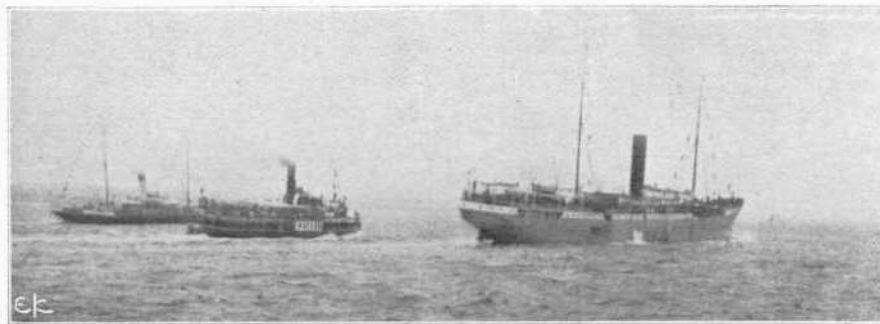
ΥΠΕΡΤΑΤΗ ΣΥΓΚΙΝΗΣΙΣ.— ΕΚΑΡΟΜΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ

Όπως τὰ γύρω ἀπὸ ἓνα μεγάλο διαμάντι μικρὰ μαργαριτάρια ποὺ ἀπέναντον τὴν λάμπην του, τὰ γύρω ἀπὸ τὸ σύνολον τῆς ἐκδρομῆς μικρὰ γεγονότα ἀξίζουν νὰ μνημονευθοῦν.

Ὡσὰν ὁ εἰς καὶ μόνος Θεὸς νὰ εἶχεν εὐλογίῃ τὴν ἐκδρομὴν καὶ νὰ εἶχε κηρύξῃ τὴν ἀδελφωσίην.

Δίδουν τὰς χεῖρας εἰς τὸν Πειραιᾶ ὁ Μητροπολίτης μας μετὸν Μουφτίην Βόλου, καὶ πάλιν ὁ τελευταῖος αὐτὸς κοντὰ εἰς τὸν Χωρεῖοκόπον Ταταούλων εἰς τὴν «Φιλόπτοχον Ἀδελφότητα» καὶ κοντὰ εἰς τὸν Ἰωακείμ ἐν τῷ ναῷ τῶν Πατριαρχειῶν.

Εἰς τὸν ἐνθουσιασμὸν ἔπεσε κάθε χώρισμα καὶ κάθε διάκρισις.

ΑΠΟ ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Ὁ Μουφτίης Βόλου Τελᾶλ ἐπέμψθη, ὁ Πετρεδὶν βέης ἐκ Λαρίσης συμπτωτήρῃς μας, ὁ Ρομβίλος Σπαθάρης, λογαγὸς τῶν λογαροφῶρον τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ.

Τρεῖς λαϊκώτατα προσωπικότητες τῆς ἐκδρομῆς.

Οἱ πρῶτοι μάρτυρες μεγαλοφρονῶντες τὴν εὐμερίαν τῶν Τούρκων ἐν Ἑλλάδι. Εἰς τὰ Λαρδανεῖα, εἰς τὸ Ἰφτάρι, παντοῦ. Ὁ τρίτος, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ μόνος Ἑλληὶ ἀξιωματικὸς τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, ἦτο τὸ ἀεικίνητον, τὸ ἐπιστατοῦν εἰς τὰς ὑποδοχάς, τὸ βοηθοῦν τοὺς πάντας, τὸ συμβουλευόν, τὸ παντὸς παρόν. Ἐπήδησε πρῶτος εἰς τὴν «Μαριώραν» καὶ μᾶς ἠσπάσθη κλαίων. Ἐφυγε τελευταῖος ὅταν εἴχομεν ἀναχθῆ εἰς τὸ πέλαιος.

Θὰ ὀμιλήσω ἐδῶ καὶ διὰ τοὺς ἀφανεστέρους τῶν Ἑλλήνων, ὅσοι συμμετέσχον εἰς τὰς ἐφορτάς.

Αὐτοὶ οὔτε λόγους ἐξεφώνησαν, ὥστε νὰ γραφοῦν τὰ ὀνόματά των εἰς τὰς ἐφημερίδας, οὔτε ἐπεδείχθησαν πουνθενά. Ὑπερήθησαν ἀφανεῖς.

Εἶναι τὰ γκαρσόνια, τὰ ὁποῖα ἐσερβίζαν εἰς τὸ δεῖπνον τῆς Union Française.

Ὅταν τοὺς ἐκάλεσαν καὶ τοῖς ὤρισαν τὴν ἀμοιβὴν των ἠρνήθησαν νὰ πληρωθοῦν.

Χιλιάδων εἰδῶν δείγματα ἐνθουσιασμοῦ. Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ ἄλλως.

Μέσα εἰς αἰῶνας καὶ μέσα εἰς κοσμοπληκτικὴν κίνησιν δὲν ἐγάθη τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τοῦ Ἑλλήνος εἰς τὴν Βασιλεύουσαν. Ἐκάλασεν ὁ Ἑλληὶ ἐπιχειρηματίας ἐκεῖ καὶ ἐνίστην. Ὁ ἀποδημητικὸς Ἑλληὶ πάλιν ἐστῆσεν ἐκεῖ τρόποιον ἐπιτυχίον.

Καὶ τὴν ἑλευθέρην Ἑλλάδα ὀβολοῖσας Ἐφρὸντάν εἶνε ἐθνικιστὸς — μάλιστα — ἀπὸ τὸν μεγαλύτερον καταστηματοῦχος ἐως τὸ τελευταῖον γκαρσόνι.

Πλουτίζει καὶ ἐνήμερι διὰ νὰ λέγεται ὑπερηφανώτερα Ἑλληὶ, διὰ νὰ βοηθῆ, ὅτι ἑλληνικόν, διὰ νὰ

συντηρῆ τὸ πῦρ τοῦ βωμοῦ τῆς λατρείας τῆς Πατρίδος ἀσβεστον πάντοτε.

Καὶ εἶδομεν τοὺς καταστηματοῦχος, Ἑλληνας μέχοις ὀστέον, λατρεψίμοις ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν Ἑλλήνων, φιλοξένους, ἀδελφικὰ δεχθέντας ἡμᾶς.

Καὶ εἶδομεν ὑπερήφανα νὰ κυματίζῃ ἡ γαλανὴ ἐπάνω εἰς τὰ μεγαλύτερα καταστήματα καὶ εἰς τὰ ἀριστοκρατικώτερα κέντρα.

Τὸ Σταυροδρόμι γεμάτο ἀπὸ ἑλληνικὰ μαγαζεῖα.

Μεγαλοπρεπὴ τὰ ζυθοποιεῖα τοῦ Γιάννη διευθυνόμενον ἀπὸ τὸν πολὺπειρον Ταξίαρχον Ἰβράζην, τοῦ Νικολῆ ἀπὸ τὸν κ. Ἐπ. Λάλαν, τὸ de Londres ἀπὸ τὸν κ. Καραμαννῶπουλον, ἡ μύρρα τοῦ Φώσκολου εἰς τὸν Γαλατᾶν.

Καὶ ἔπειτα οἱ ἀδελφοὶ Χαλᾶ μετὰ τὴν ξενοδοχεῖάν των ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀναφέρω τὸ «Khedivial Palace», τὸ «Grande Bretagne», τὸ «Constantinople Palace», τὸ «Athènes Palace».

Ἐδδοκίμοι οἱ Ἑλληνας εἰς ὅλα τὰ εἶδη τοῦ ἐμπορίου. Εἰς τὴν Σταμιτοῦλ ὁ κ. Δ. Λαμπριδῆς μετὰ τὴν θανάσιαν ἐφοδιασμένον κατάστημα εἰδῶν ἐμποροπρακτικῶν, εἰς τὸ Πέραν ὁ κ. Βαλλιᾶδης μετὰ τὴν μεγάλη ὑποδηματοποιεῖάν του, ὁ κ. Σαρρῆς μετὰ τὸν πολυτελεῖς του κατάστημα ἀνδρικών εἰδῶν, ὁ κ. Κολλάρος ἐμπορὸς ὑφασμάτων, ὅλοι αὐτοὶ γεννήματα τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον θεραπεύει τὸν Κερδῶνον καὶ λατρεῖ τὸ εἶδωλον τῆς Πατρίδος καὶ δεχεται τὸν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὡς ἀδελφόν.

Ὅλοι οἱ Ἑλληνας καταστηματοῦχοι τὸν ἐνθουσιασμὸν των τὸν εἶδειαν καὶ πρακτικώτερα.

Εἶχον διατάξῃ ἐκπτώσεις διὰ τοὺς ἐκδρομῆς. Παρέκει ὁ ἐκ Ἰρσίου τῆς Μ. Ἀσίας ἔγκριτος Ἑλληὶ κ. Χαραλαμπίδης συνήτησεν ἐκδρομῆς μετὰ κυρίας εἰς τὸν δρόμον.

— Ἑλληνας εἶσε; ἐρωτᾷ ἡ κυρία του. Ἀφήστε νὰ φιλήσω τὰς κυρίας. Καὶ ἠσπάζετο τὰς ἐκδρομῆς ὡσαν ἀδελφᾶς ξενιτευμένας ἀπὸ χρόνια.

Ὁ κ. Πατῶφ ἐξ ἄλλου διέθεσε πολυτελέστατα λανθὸν διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν, αὐτὸς ὁ ὁποῖος, μετὰ εἰς ὡφ ὀνομά του, ποσάσις δὲν θὰ ἔκαμε τοὺς Βουλγάρους νὰ σκεφθοῦν ὅτι εἰμπορεῖ καὶ νὰ εἶναι ἰδικὸς των!

Μία ἀντίθεσις. Οἱ Ἑλληνας ὀήτορες, οἱ ἐξ Ἀθηνῶν, μακρολόγοι ὡσαν ἐν Βουλῇ ἐπιζητοῦντες νὰ μὴ περᾶσιν νομοσχέδιον.

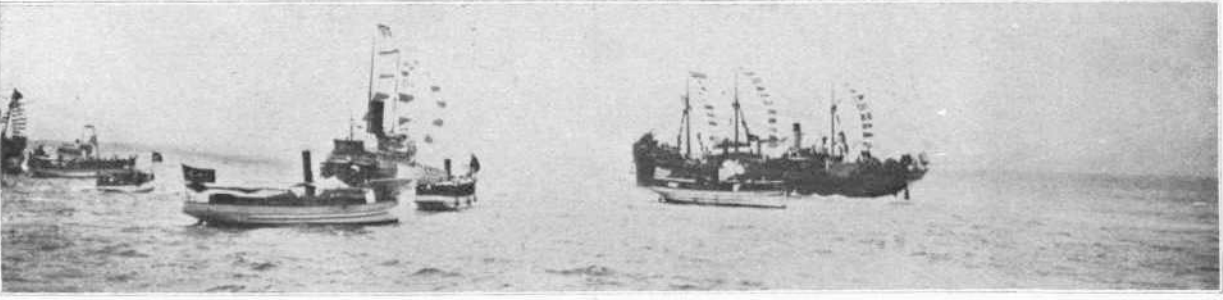
Οἱ Τούρκοι ὀλιγολόγοι. Καὶ εἰς τὴν ὀλιγολογίαν των ἄδριοι καὶ μεστοὶ. Ἐνθουσιώδεις καὶ λυρικοὶ. Ἐξωκοινοτοπιῶν. Ἀκόμιστατοι. Δύο μόνον ἐκδρομῆς ὀήτορας θὰ ἠμποροῦσαν νὰ παραβάλλω πρὸς τοὺς Τούρκους, τὸς Τούρκους τοὺς ὁποῖους καὶ τὴν ἑώρα, ὅπως καὶ εἰς τὸ προηγούμενον μου ταξεῖδι, εὐρήκα γεννημένους ὀήτορας.

Ἐπάνω ἀπὸ μίαν στέγην τοῦ Γαλατᾶ — ἦτο τόσον πλῆθος εἰς τὰς στέγας τὴν ὥραν τῆς ὑποδοχῆς — προβάλλει μία ὄραια εἰκόνα.

Ἐνα παιδάκι φουστανελλοφοροῦν χαϊρετὰ λεβεντικώτατα.

ΔΑΡΔΑΝΕΛΙΩΤΑΙ ΕΠΙΒΑΙΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΑΤΜΑΚΑΤΟΥ ΤΟΥ ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΥ

ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΣΥΝΟΔΕΥΟΝΤΟΣ ΣΤΟΛΟΥ

Τὸ κρατοῦν εἰς τοὺς ὄμιους οἱ γύρω του καὶ ἓνα τρόποιον στήνετα ἐκεῖ ὑψηλὰ, τρόποιον εἰς τὸ ἐνδύμα τὸ ἠρωϊκόν. Καὶ ἀνάετα μέσα εἰς ψυχᾶς ξένας ἀπὸ μόρφωσιν τεχνικὴν ἢ μόρφωσιν τοῦ αἰσθηματος.

Εἰς τὴν ψυχὴν μᾶς γράσις, τίς οἶδε ἀπὸ ποῖον χοροῖον τοῦ ἐσωτερικοῦ, τὸ λευκὸ ἐκεῖνο πανί τῆς φουστανελλᾶς μιλεῖ τόσα γλῶσσά μυστικά, ὥστε τὰ γεροντικά μᾶτια ἀναλόγεται εἰς δάκρυα.

Καὶ ὑπερήφανον ἐκεῖνο τὸ γέροικον κοῦφάρι, ποῦ ὁ χρόνος δὲν ἐξήρανε ἀπὸ αἰσθημα, μᾶς δείχνει τὴν φουστανελλᾶν.

τὸν κ. Ναοῦμ, τὸν κ. Δραγοῦμη, τὸν κ. Μεσσαλᾶν, γνωρίζοις ἀπ' ἐδῶ, ξενιτευμένους διὰ τὰ συμφερόντά μας. Καὶ ὅταν τοὺς εἶδομεν ἐνθουσιασμένους καὶ αὐτοὺς, παραβαινόντας τὸν κανόνα τῆς ἐπισημοῦν νὰ μὴ ἀναμνησθῶνται εἰς λαϊκὰς ἐκδηλώσεις, οἷα ἡ ἐκδρομὴ μας, τοὺς ἠγαθήσαμεν καὶ τοὺς ἐσεβάσθημεν περισσότερο παρὰ ἂν τοὺς ἐβλέπομεν ἐπάνω εἰς τὸν στυλοβάτην τῆς ἐπισημοῦντος.

ΕΙΣ ΤΑ ΣΟΚΑΚΙΑ ΤΗΣ ΣΤΑΜΠΟΥΑ

Μέσα εἰς τοὺς ἐκδρομῆς ἀναγνωρίζοις οἱ Ἑλληνας τὸν στρατὸν Γιαννηκόστα, τὸν κ. Καραϊσαζάκη, τὸν καθηγητὴν κ. Καρολίδην. Καὶ αἱ ζητωκραναὶ πολλαπλασιάζονται. Τοὺς ἐγνώρισαν ὀλίγοι καὶ ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγα λεπτά, ὁ ἀνθρώπινος ἐκεῖνος ὄκεανός, ὁ ἐκτεινόμενος δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ ἐμπρὸς καὶ ὀπίσω, τοὺς ἐγνώριζεν ὅλους.

Ἐπενημεριεῖται ἐκεῖ ἡ παλαιὰ ἐθνικὴ ἱστορία, ἡ τελευταία καὶ ἡ ἱστορία ἐνός νικηφόρου μυαλοῦ.

Ἐσυμβόλιον αὐτὰ τὰ τρία οἱ συνεκδρομῆς μας αὐτοὶ, ἐσυμβόλιον ὅτι ἔχει νὰ ἀνέσῃ ὁ Ἑλληὶν καὶ τὸ ἦνεσε μετὰ μουσικὴν ζητωκραναγῆν. Δὲν ἐπροχωροῦσεν ἡ στρατηγός. Γύρω τῆς ἀνερχομένης οἱ Ἑλληνας καὶ τοῦ ἐσφιγγοῦν τὴν χεῖρα καὶ ἤθελον νὰ τὴν φιλήσουν.

Καὶ τὴν φεύγομεν πρὸς τὴν πατρίδα μας τὴν μικρὸν γιγαντωμένον Φεύγομεν μετὰ τὴν ἀγάπην ἐνός ἰσχυροῦ λαοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τῶν ἀδυνάτων. Φεύγομεν μετὰ τὴν ἀγάπην τῶν ὁμογενῶν μας.

Ἐκεῖνο τὸ ἑλληνικὸ κομματάκι τῆς ἑλληνικῆς, ἡ Τένεδος, μᾶς χαϊρετᾷ καὶ πάλιν.

Καὶ μᾶς ἀκολουθεῖ ἀκόμη κατὰ ἀπὸ τὸ ὄραϊον ὄνειρον, ποῦ εἶδομεν νὰ ἐμνησχοῦται ἐκεῖ ἐπάνω.

Φέρομεν ἐδῶ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ἔχωμεν ξένους τοὺς ξενισαντας.

Μᾶς μένει κατὰ πλέον ὁπὸ τὴν ἀνάμνησιν ἐκεῖνην τῶν ὀραίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

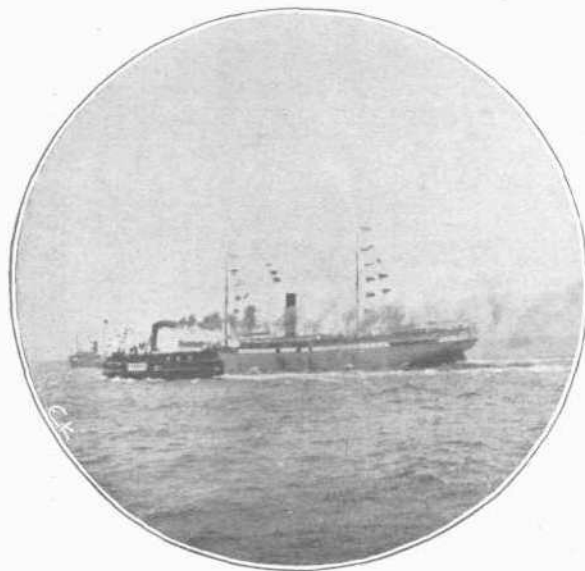
Μᾶς μένει ἡ ἐλπίς ὅτι θὰ τὰ ἴδωμεν ἀναμνησόμενα κατὰ ἀπὸ τὸν βράχον τῆς Ἀκροπόλεως.

ΔΗΜ. ΔΗΜΕΡ

ΟΜΙΛΟΣ ΕΚΑΡΟΜΕΩΝ, ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΝΕΟΤΟΥΡΚΩΝ

Εἰς τὸ μέσον τῆς κάτω σειρᾶς ὁ κ. Παπαμαγαλόπουλος, ἐκατέρωθεν ὁ στρατηγὸς Γιαννηκόστα καὶ ὁ Μουφτίης Θεσσαλίας, Παραπλεῖρος τοῦ Μουφτίου ὁ καθηγητὴς κ. Καρολίδης, εἰτα ὁ Διευθυντὴς τῆς Πατρίδος κ. Σ. Σίμος καὶ παραπλεῖρος τὸν ὁ κ. Ι. Χατζηλοῦκας. Ὁ Τούρκος ἀξιωματικὸς εἶναι ὁ ὁμογενὴς κ. Ρομβίλος Σπαθάρης. Παραπλεῖρος των εἶναι ὁ κ. Σοφ. Τριανταφυλλίδης ἐκ Βόλου, μετὰ δὲ τῶν δύο ἀνωτέρω, ὁ Πρωτοδίκης κ. Γ. Διαμαντῆς. Ὁ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀνω σειρᾶς φεοσφόρος εἶναι ὁ πολὺς τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κομμάτου κ. Γ. Σκαλιῆρης, δεξιὰ του δὲ ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἐφεστικῆς κ. Π. Γιάνναρος καὶ ἀριστερὰ του ὁ ἠρηγητὴς κ. Ἀλ. Φιλιάδης, ὁ γνωστὸς λόγιος δημοσιογράφος, κατὰ δὲ ἀκριβῶς τοῦτο ὁ κ. Δημ. Δημέρ, ἐποδευθυντὴς τῆς «Εἰκονογραφημένης», εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει δημοσιογράφος κ. Α. Γεωργιάδης καὶ μετὰ αὐτῶν τῶν δύο ὁ κ. Θ. Τζαβέλλας Διευθυντὴς τοῦ «Κράτους».

Η "ΜΑΡΙΩΡΑ" ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΕΙΑΣ ΕΙΣΠΛΟΥΣΑ ΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΔΑΡΔΑΝΕΛΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΣΤΡ. ΜΟΥΣΙΚΗΝ ΕΠΙ ΚΕΦΑΛΗΣ

ΟΙ ΕΚΔΡΟΜΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΤΟΥ ΓΙΑΔΙΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΥΝΟΔΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ ΕΙΣΠΛΟΥΝ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

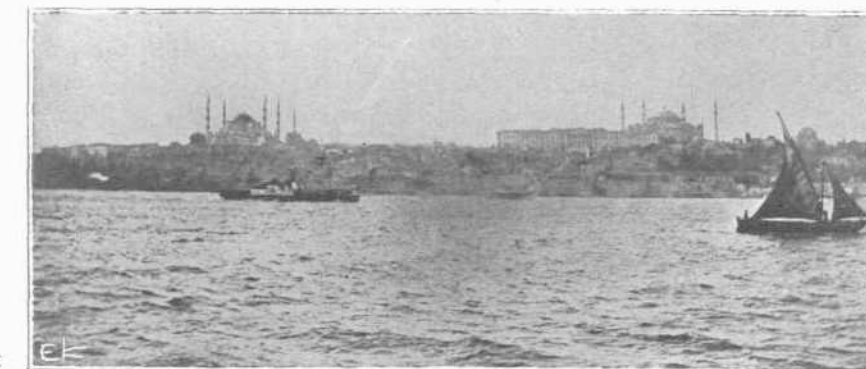
ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΝΕΔΟΝ. Ο ΠΡΩΤΟΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΥΟΥΣΑΝ

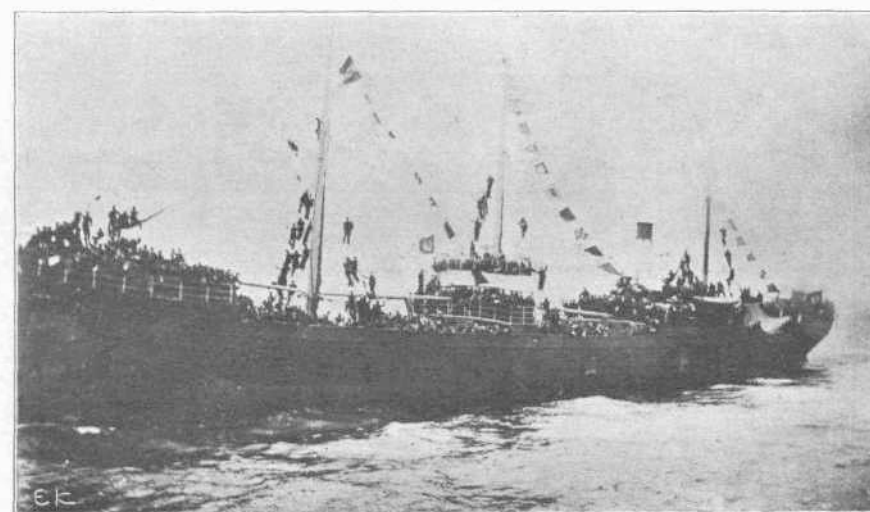

Ο ΜΟΥΣΧΕΔΙΝ ΒΕΗΣ ΤΟΥ ΚΟΜΙΤΑΤΟΥ ΦΕΡΟΜΕΝΟΣ ΕΠ' ΩΜΩΝ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΑ ΤΟΥΣ ΕΚΔΡΟΜΕΙΣ

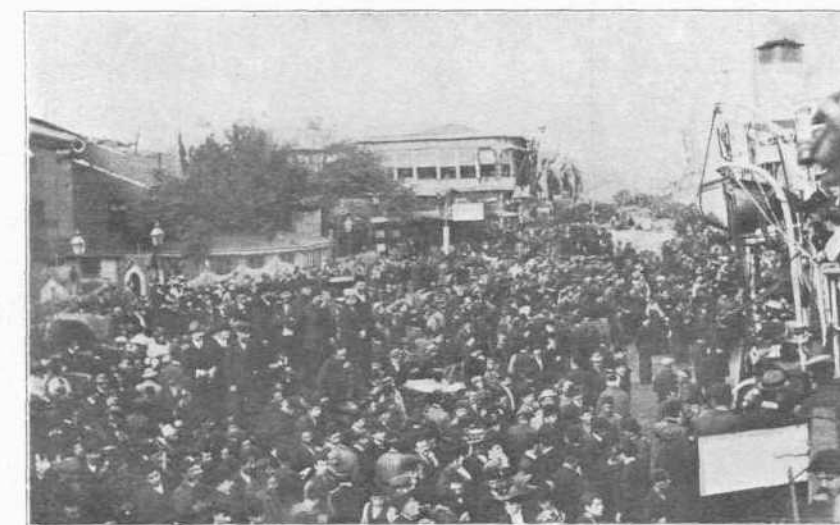
[Ἡ ομιλία καὶ ἡ ἀδιαλείπτως ραγδαία βροχή μετ' ἧν ὅσον ἐδεξιόθη ἡ Βασιλεύουσα τοὺς ἐκδρομικοὺς ἐδυσχέρανε τὸ ἔργον τῆς φωτογραφικῆς ἀληθείας τῆς Ἐικονογραφημένης. Καὶ ὅμως ὁ συνεργάτης μας κ. Γε. Γρηγορόπουλος, ἀναδειχθεὶς πολὺτιμος ἄλλην μίαν φοράν, κατάρθωσε, ἐκβαλὼν τὸν Στεφάνου Στράϊν, καὶ ἐπαθ' ἀνατίθη τὰ μοναδικὰ αὐτὰ γεγονότα, καταστήσας ἀμέριστον τὴν ἐργασίαν ἡμῶν.]

ΙΕΡΑ ΣΥΓΚΙΝΗΣΙΣ. ΑΝΤΙΚΡΥΣΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ

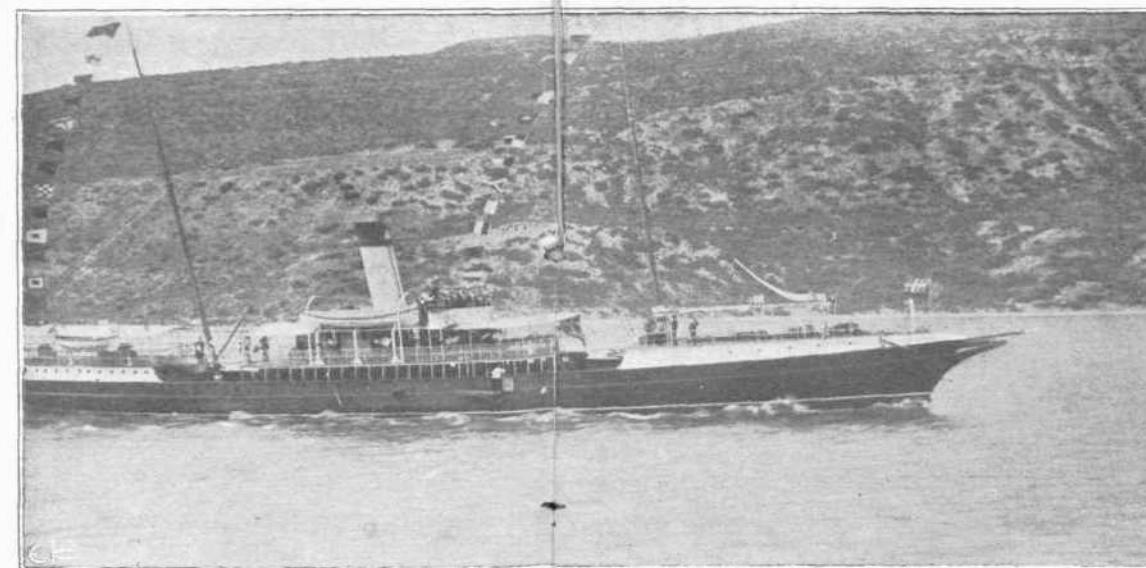
ΤΟ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ "ΒΥΣΟΥΝΑ" ΤΗΣ ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

ΦΡΙΚΙΑΣΤΙΚΑΙ ΣΤΙΓΜΑΙ, Η "ΜΑΡΙΩΡΑ" ΑΠΟΣΠΩΜΕΝΗ ΤΗΣ ΑΠΟΒΑΘΡΑΣ ΤΟΥ ΓΑΛΑΤΑ

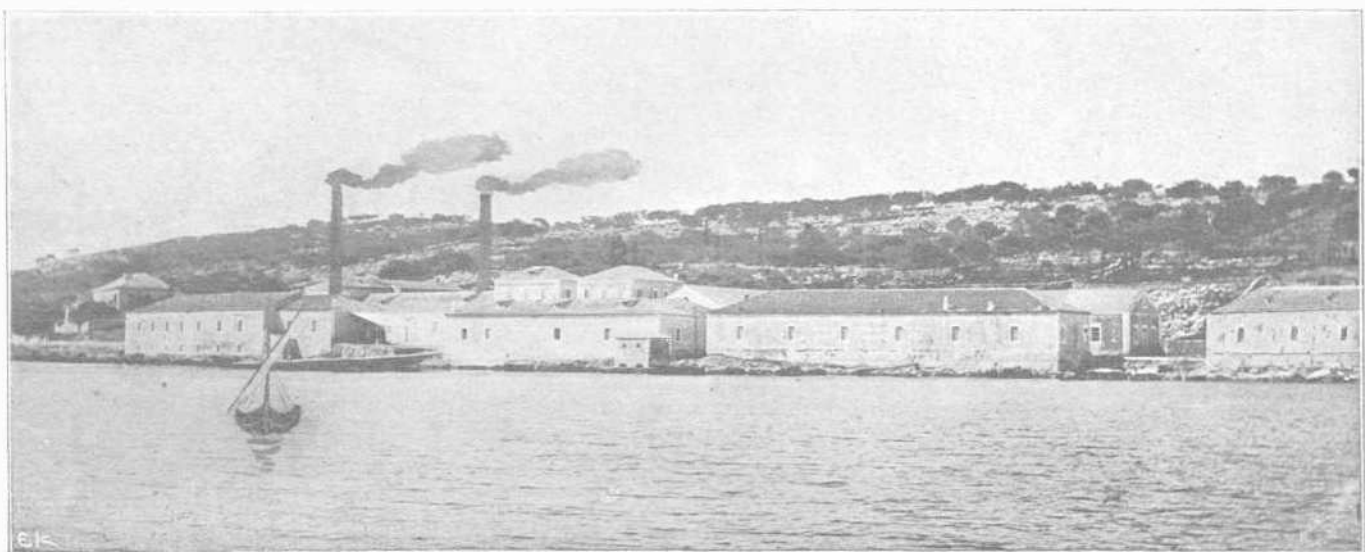
Η ΑΠΟΒΑΘΡΑ ΤΟΥ ΓΑΛΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΒΙΒΑΣΙΝ ΤΩΝ ΕΚΔΡΟΜΕΩΝ

Η "ΑΣΣΟΣ", ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΓΕΟΤΟΥΡΚΟΥΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ "ΜΑΡΙΩΡΑΝ". ΕΙΣ ΤΑ ΔΑΡΔΑΝΕΛΙΑ

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΦΑΝΑΡΙ ΚΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΗ

ΤΑ ΕΝ ΤΩ ΙΜΕΝΙ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ Ε. Α. ΤΟΥΛ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΠΡΟΟΔΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Η ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΙ ΟΙΝΟΠΟΙΑ ΚΑΙ ΚΟΝΙΑΚΟΠΟΙΑ Ε. Α. ΤΟΥΛ

«Εικονογραφημένη» λογίζεται σήμερον ευτυχής παραθέουσα τās εικόνας μεγάλων συντελεστών της προόδου της Ελληνικής Βιομηχανίας, του **Ερνέστου Α. Τουλ** ιδρυτού του Μεγάλου εν Κεφαλληνία ομωνύμου Οίκου Οίνοποιίας και Κονιακοποιίας και των υιών αυτού κ.κ. **Ιωάννου και Ιακώβου Τουλ**, οίτινες διεδέχθησαν τον πρό δωδεκαετίας άποθανόντα πατέρα αυτών εν τη διοικήσει της τεραστίας ταύτης επιχειρήσεως και συνετέλεσαν ούκ όλίγον εις την ανάπτυξιν και την διάδοσιν αυτής.

Γνωρίζομεν ότι θέλομεν προσκρούσει εις την πανθομολογούμενην μετριοφροσύνην των κ. κ. Τουλ εξαίροντες το έργον αυτών, αλλά νομίζομεν ότι έχομεν την ύποχρέωσιν παρακολουθούντες τās προόδους του τόπου, να μη παραλείπωμεν ούδεμίαν ευκαιρίαν του ν' αναφέρωμεν τās συντελουμένας εργασίας, και τās παρατηρουμένας προόδους εν τε τη **Επιστήμη** τῷ **Εμπορίῳ**, τῇ **Βιομηχανίᾳ** και τοῖς λοιποῖς ἐπαγγέλμασι.

Μίαν λοιπόν εκ των ἀληθῶς μεγάλων προόδων έχει να παρουσιάσῃ και ὁ Βιομηχανικός Οἶκος Ε. Α. Τουλ. Ἰδρύθη οὗτος πρό πενήκοντα και τεσσαρῶν ἐτῶν εν Κεφαλληνία, και ἐπὶ ἡμῖν αἰῶνα και πλέον ἐργάζεται τελεσφόρως κατορθώσας να διαδώσῃ τὰ προϊόντα αυτού εις πάσας τās Εὐρωπαϊκάς μεγαλοπόλεις, τὰ δὲ μεγαλειότερα ἀριστοκρατικώτερα και πολυτελέστερα ξενοδοχεία αυτών προτιμῶσι και περι πολλοῦ έχουσι τοὺς οἴνους και τὰ Κονιάκ της ἑπωνυμίας Ε. Α. Τουλ πρὸς τιμὴν της **Ελληνικῆς Βιομηχανίας**.

Ὅτι, και ἂν εἴπη τις περι της φήμης και της ἐκτιμήσεως της οποίας ἀπολαμβάνει εν Εὐρώπῃ ὁ Οἶκος Ε. Α. Τουλ δὲν είναι ὑπερβολή, οὔτε έχει σχέση με τās συνήθειαι διαφημίσεις. Οἱ ἀναμνησόμενοι εις τὰ ζήτήματα ταῦτα και παρακολουθοῦντες τās εξελίξεις των διαφόρων βιομηχανικῶν ἰδρυμάτων είναι εις θέσιν να γνωρίζωσι καλλίτερον παντός ἄλλου ὁπόση ζήτησις γίνεται εκ μέρους των Εὐρωπαϊκῶν ἀγορῶν των προϊόντων του Οἴκου Ε. Α. Τουλ και ὁπόση καταπληκτικὴν κατανάλωσιν κάμνει ἐτησίως.

Ἄλλ' ἐκεῖνὸν τὸ ὁποῖον ἰδίως έχει ἀνυψώσει τὸν Οἶκον Τουλ και τὸν έχει καταστήσει πρότυπον μεταξύ των μεγάλων βιομηχανικῶν επιχειρήσεων είναι ἡ ἀπροσμέτρητος ἐντιμότης, ἣτις τὸν διακρίνει. Οἱ διευθύνοντες αὐτὸν εις ἄκρον λεπτολόγοι μέχρι παρομιῶδους βαθμοῦ, σύμφωνοι πρὸς τās παραδόσεις του ἀειμνήστου πατρὸς των, και της

ΕΡΝΕΣΤΟΣ Ε. ΤΟΥΛ
Ὁ ἰδρυτὴς του μεγάλου ομωνύμου Οἴκου.

Ἀγγλικῆς καταγωγῆς, ἐξ ἧς ἔλκουσι τὸ γένος, μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας διαχειρίζονται τās ὑποθέσεις αυτών ἀπέναντι των πελατῶν των, πρὸς τοὺς ὁποίους πάντοτε εὐρίσκονται ἐν μοναδικῇ τάξει και ἁρμονίᾳ. Συνεπείσασται πρὸς τās συμφωνίας και τās ὑποχρεώσεις αυτών, ἀπέναντι των συναλλασσομένων κατόρθωσαν να ἐφελκύσουν τὴν ἐμπιστοσύνην και να ἀνυψώσουν τὸ Ἑλληνικὸν Ἐμπορικὸν ὄνομα εις τās ἐν τῇ ξένῃ ἀγορᾷ, ὅπου διαδίδονται και καταναλίσκονται τὰ προϊόντα αυτών. Τηροῦντες μετ' ἀκριβείας τοὺς λογαριασμοὺς των οὔδεποτε ἔδωκαν ἄρροισιν παραπόνων, αἱ δὲ ἀποστολαὶ αυτών είναι σύμφωνοι καθολοκληρίαν με τὰ δείγματα ἐπὶ τῇ βάσει των ὁποίων αἰται ἐγένοντο.

Διὰ τοῦτο δικαίως ἐκτιμᾶται παρὰ πάντων, οἱ δὲ πελάται του Οἴκου Τουλ έχουσι σηματοῖσαι περι αὐτοῦ ἀσάλευτον πεποιθήσιν και ἐμπιστοσύνην.

ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΤΟΥΛ

Τὰ ἐργοστάσια του Οἴκου Ε. Α. Τουλ εὐρισκόμενα εν Κεφαλληνία καταλαμβάνουσι μεγάλην ἔκτασιν παρὰ τὸν λιμένα του Ἀργοστολίου. Ἐν ταις ἀποθήκαις αυτών εν βυτίοις τεραστίον μεγέθους εὐρίσκονται ἐν ἀφθονωτάτῃ παρακαταθήκῃ, οἱ πεφημισμένοι οἶνοι και τὰ ἀρωματωδῆ Κονιάκ ἀπὸ ἐνὸς ἔτους παραγωγῆς **μέχρι τριάκοντα ἐτῶν**. Ἐκεῖ εὐρίσκειται ἡ ὄνομαστῆ **Ρομπόλα** της Κεφαλληνίας, ἡ μυροβόλος **Μαυροδάφνη**, ἡ περιώνυμος **Μονεμβασία** (Malvoisie) τὸ γλυκύτατον **Μοσχάτον** τὸ ὠραῖον **Σέρον** Κεφαλληνίας, τὸ ἀρωματικὸν **Κονιάκ** ἐφ'ἀμύλλον πρὸς τὰ των μεγαλειτέρων Γαλλικῶν Ἐργοστασίων, και ἄλλοι γενετικῶτατοι και ἐλεγκτοὶ οἶνοι ἐπιτραπέζιοι και ἐπιδόροιοι ὑπὸ διαφόρους ὀνομασίας. Τὸ πλεονέκτημα, τὸ ὁποῖον έχουσι τὰ προϊόντα του Οἴκου Τουλ, ὄντα τὰ ἀριστα μεταξύ των ὁμοειδῶν, ὀφείλεται προτίστως ἐκτός της ἐπιμελείας ἣν καταβάλλει ὁ Οἶκος Τουλ και της ἐπιστημονικῆς κατεργασίας αυτών, και εις τὸ γεγονός ὅτι οἱ Οἶνοι και τὰ Κονιάκ Τουλ κατασκευάζονται ἀπὸ τās σταφυλάς της νήσου Κεφαλληνίας ἡ ὁποία, κατ' ἐξοχὴν οἰνοφόρος νήσος, ἀπὸ των ἀρχαιοτάτων χρόνων θανμάζεται διὰ τὴν παραγωγὴν των ὠραίων και γευστικωτάτων σταφυλῶν της. Ὁ Οἶκος Τουλ ὡς ἀρχὴν αὐτῶν ἀπαράβατον έχει, ἐν οὔδεμιᾷ περιπτώσει να κάμῃ ἐξαγωγήν οὔδενοῦ εἶδους εκ των προϊόντων του, ἐὰν τοῦτο δὲν ἦτο τουλάχιστον **ἐπὶ πενταετίαν** ἐναποθηκηνόμενον εις

τās ἀποθήκαις αὐτοῦ, καθ' ὅσον ἐπιθυμῆι τὰ ἐξαγόμενα προϊόντα να μὴ είναι νωπὰ ἀλλὰ να έχουσι σιτευθῆ, και ὡς εκ της παρελεύσεως των ἐτῶν να καθίστανται γενετικώτερα και ἀρωματικώτερα.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΤΟΥΛ

Ὁ οἶκος Τουλ, καιτοί φέρει Ἀγγλικὴν ἑπωνυμίαν, ἐν τούτοις είναι Ἑλληνική, Ἑλληνικωτάτῃ ἐπιχείρησις. Ὁ ἀειμνηστος Ἐρνέστος Τουλ ἐγεννήθη και ἠνδρώθη εν Κερκίρα ἀπελθὼν δὲ ἐν ὀρίμῳ ἡλικίᾳ εις τὴν ἀλλοδατὴν ἐπανήλθεν τῷ 1854 και ἐγκατασταθεὶς εν Κεφαλληνία ἐγένετο ἰδρυτὴς του μεγάλου αὐτοῦ βιομηχανικοῦ αὐτοῦ Οἴκου. Ἠγάπησε τὴν Ἑλλάδα, οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ γεννηθέντες και ἀνατραφέντες εν Ἑλλάδι είναι περισσότερο Ἑλληνες και ἀγαπῶσι τὴν Ἑλλάδα ὡς ἰδίαν αὐτῶν πατρίδα.

Ἡ εὐεργετικὴ δρᾶσις του Οἴκου Τουλ εν Κεφαλληνία είναι μεγάλη. Ἐξ αὐτοῦ ἀποξῶσι πλῆθος ἐργατικῶν χειρῶν, ὁ δὲ ἐργατικὸς λαὸς της Κεφαλληνίας εὐρίσκει ἀνακούφισιν ἀπασχολούμενος με τās μεγάλας εργασίας αἱ ὁποία γίνονται εις τὰ ἐργοστάσια αυτών. Ἀλλὰ και οἱ ἀμπελοφυγοὶ τόσον της νήσου Κεφαλληνίας ὅσον και των πέριξ νήσων έχουσι πάντας τοὺς λόγους να εὐγνωμονώσι τὸν Οἶκον Τουλ, ὁ ὁποῖος χάρις εις τὴν τεραστίαν κατανάλωσιν αὐτοῦ, ἀγοράζει ἐτησίως μεγάλας ποσότητας ἀπὸ τοὺς παραγωγούς εις τιμᾷς ἱκανοποιητικᾷς. Καὶ ὡς κοινωνικοὶ παράγοντες οἱ κύριοι **Ἰωάννης και Ἰακώβος Τουλ** ἀπολαμβάνουσιν εν Κεφαλληνία μεγίστης τιμῆς και ὑπολήψεως. Ἡ εὐγένεια των αἰσθημάτων των, ἡ ἀγαθοεργὸς και φιλόανθρωπος δρᾶσις των, ἡ ἀνυστερόβουλος και ἀνεπιτήδευτος συμπεριφορὰ αυτών, τοὺς έχει καταστήσει ἀντικείμενον γενικῶν συμπαιθειῶν, πάντες δὲ εν Κεφαλληνία ἐκφράζονται μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ αυτών. Καὶ δικαίως. Διότι ὁ Οἶκος Τουλ είναι ἀνοικτὸς και προσιτὸς εις πάντας, δὲν ὑπάχει δὲ οὔδεμίᾳ περίπτωσις, προκειμένου περι ἔργου Ἐθνικοῦ ἢ τοπικοῦ ἐνδιαφέροντος, εις τὸ ὁποῖον οἱ κύριοι Τουλ να μὴ ἐπρωτοστάτησαν και συνεσέφερον γενναῖα ποσὰ. Πάντες δὲ οἱ

ἡ δὲ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εὐηρεστήθη να ἀπονεμήῃ εις μὲν τὸν κ. **Ἰωάννην Τουλ**, τὸν Χρυσὸν Σταυρὸν του Σωτήρος εις δὲ τὸν κ. **Ἰακώβον Τουλ** τὸν Ἀργυροῦν Σταυρὸν. Πλὴν των Ἑλληνικῶν παρασήμων τὰ στήθη των ἀδελφῶν Τουλ περιουσιάζονται και ὑπὸ πλείστον ἄλλων εὐρωπαϊκῶν παρασήμων.

ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΤΟΥΛ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΪ

Τὴν μεγάλην φήμην της οποίας ἀπολαμβάνουσι τὰ προϊόντα του Οἴκου Τουλ εν Εὐρώπῃ, ἀντιληφθέντες ἀπὸ πολλοῦ οἱ ἐμπορευόμενοι της Ἀνατολῆς, πολλάκις ἐζητήσαν ὅπως ὁ Οἶκος Τουλ ἐπεκτείνῃ τās ἐργασίας του και ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀποστέλλων εἶδη των διαφόρων αὐτοῦ προϊόντων εις τās αὐτόθι ἀγοράς. Ἄλλ' ὁ Οἶκος Τουλ ἀπησχολημένος ὡς εκ της μεγάλης κατανάλωσως ἣν έχουσι τὰ προϊόντα αὐτοῦ εν Εὐ-

ΙΑΚΩΒΟΣ ΤΟΥΛ
ἐκ των Διευθυντῶν του Οἴκου Τουλ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΥΛ
ὁ ἑτερος των Διευθυντῶν του Οἴκου Τουλ.

ρώπῃ, δὲν ἠδύνατο να στραφῆ πρὸς τās ἀγοράς της Ἀνατολῆς, ὄν ἡ καλλιέργεια μόνον διὰ λιανικοῦ ἐμπορίου ἠδύνατο να ἐπιδιωχθῆ.

Ἡδὴ ὁμως ἐπλήθον γεγονότα ὡς εκ των ὁποίων ἀνεστράφησαν οἱ ὅροι.

Ἄφ' ἐνὸς εν Εὐρώπῃ ἐγκαθιδρύθη ἐπ' ἐσχάτων ἡ εἰσαγωγή των εκ ξηρᾶς σταφίδος μιστελίων, ἐξ ὧν δι' ἐπιβλαβῶν και ἀνθυγιεινῶν ἀναμιξεῶν κατασκευάζονται και προφέρονται εις τὴν κατανάλωσιν οἶνοι παραπεποιημένοι κατωτέρας ποιότητος και ἀξίας ἐπὶ βλάβῃ της υγιείας των καταναλωτῶν και οὐχὶ βεβαίως ἐπ' ὀφειλῆ του ἐμπορίου του γνησίου προϊόντος. Ἄφ' ἑτέρου εν Ἀνατολῇ ἡ ἐπελθοῦσα πολιτικὴ μεταβολή, εὐεργετικῶς ἐπιδράσασα ἐπὶ των ἐν γένει ὄρων του βίου ἔσγεν ὁμοίαν ἐπίδρασιν και ἐπὶ των ὄρων του Ἐμπορίου καταστήσασα αὐτοὺς εὐνουστεροὺς πρὸς ἐπιχειρήσεις.

Ἐπὶ τοιαύτας συνθήκαις αἱ ἀρχαῖαι παροτρύνσεις, ἐπανηληφθεῖσαι ἡδὴ ζωηρότερον, ἐπήνεγκον τὸ ἀποτέλεσμα ὡστε ὁ Οἶκος Τουλ, ν' ἀποφασίσῃ να ἐπεκτείνῃ τās ἐργασίας του και εις τās ἀγοράς της Ἀνατολῆς, ὅπου, κατὰ τὰ λεχθέντα, δύναται ἡδη εὐχερέστερον και ἐλευθεριώτερον να διεξάγῃται τὸ Ἐμπόριον.

Πρὸς τοῦτο προσεκάλεσε τὸν γνωστὸν παρ' ἡμῖν κ. **Πολύβιον Λεκὸν** εις τὸν ὁποῖον ἐνεπιστεῖσθη τὴν ἀντιπροσωπεῖαν αὐτοῦ διὰ της Ἀνατολῆς, και διώρισεν αὐτόθι τοῦτον Γενικὸν Πράκτορα.

Ὁ κ. **Πολύβιος Λεκός**, ὅστις διακρίνεται διὰ τὴν φιλοπονίαν και τὴν δραστηριότητά του, είναι δὲ τέλειος γνώστης της Ἀνατολῆς και ἀπὸ πεπονησῶς ἐργάζεται πρὸς διάδοσιν της Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, είναι ἀρκούσα ἐγγύησις ὅτι και ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὁ Οἶκος Τουλ θέλει καταλάβει ταχέως τὴν ἐμπροπούσαν αὐτῷ θέσιν, τὰ δὲ προϊόντα αὐτοῦ θέλουσι τιχεῖ της αὐτῆς ἐκτιμήσεως και ὑποδοχῆς, ἣς τυγχάνουσι και καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην.

Οὔδεμίᾳ δὲ πρέπει να ὑπάσχῃ ἀμφιβολία ὅτι και τὸ ὁμο-

ΠΟΛΥΒΙΟΣ Π. ΛΕΚΟΣ
Γενικὸς Πράκτορ του Οἴκου Τουλ διὰ της Ἀνατολῆς.

τελοῦντες Προξενοὶ της Αὐστρίας, Γερμανίας και της Ρωσίας, ὁσάκις δὲ προσεγγίζουσι εις τὸν λιμένα του Ἀργοστολίου στόλοι των Κρατῶν τούτων — και τοῦτο γίνεται πολλάκις — παρέχουσι τοιαύτας περιποιήσεις εις τοὺς ἀξιωματικοὺς και τὰ πληρώματα αυτών, ὡστε ἀπερχόμενοι οὗτοι ἐκείθεν ἀποκομίζουσι ἀρίστως ἐντυπώσεις περι της νήσου και περι του φιλοξένου των κατοίκων. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναγνωρίσασα τὴν πολυετὴ δρᾶσιν του Οἴκου Τουλ και τās πολυτίμους πρὸς τὸν τόπον δηληροσίας, ἐπρότεινε τὴν παρασημοφορίαν των ἀδελφῶν Τουλ,

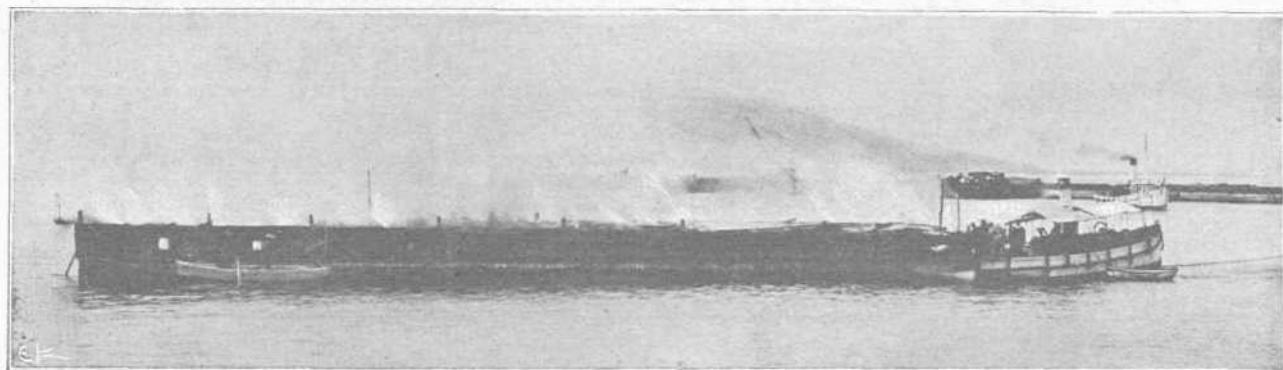
ΑΠΟ ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟΝ *****
ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΠΤΩΜΑΤΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

ΕΞΩΘΙ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΤΩΝ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΑΓΩΓΗΝ ΤΩΝ ΠΤΩΜΑΤΩΝ

Ο ΛΑΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΚΔΙΚΟΥΜΕΝΟΣ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑΝ ΕΠΥΡΡΟΛΗΣΕ ΤΗΝ ΑΠΟΒΑΘΡΑΝ ΤΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΤΗΣ
ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΑΛΛΑ ΜΙΚΡΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΕΡΡΥΜΟΥΑΚΗΣΑΝ ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ

Η ΑΝΕΛΚΥΣΙΣ ΤΩΝ ΠΤΩΜΑΤΩΝ

Τραγικώτατον δυστύχημα, άειδιήσαν πολλά θύματα, έβύθισαν εις βαθύ πένθος τήν Σμύρνην. Το θαλάσσιον δράμα—τοιούτο ύψηξε—ανέβη τήν έσπεραν τής 23 Σεπτεμβρίου. Κατά τήν 8 μ. μ. το άτμόπλοιον «Σταμπούλ» έι τών μικρών σκαφών τής εταιρίας Χαμηδία, τών τηρούντων τήν συγκοινωνίαν μεταξύ Σμύρνης και περιχώρων άπεσάσθη, πλήρες έπιβατών, τής παρά τήν άποβάθραν Ξυλίνης προβλήτος. Τήν στιγμήν εκείνην κατέπεσαν άλλο μεγάλο σκάφος ή «Κασάνδρα» τής εταιρίας Σαράτι Χαϊρέ και προσέκρουσαν έπ' αΐτιού.
Η σύγκρουσις ύπηξε τρομερά. Η «Σταμπούλ» κατεβυθίσθη αΐτανδρος σχεδόν. Η Σμύρνη άνεστατώθη από τας οίμογας και τας γοεράς κραυγάς τών πνιγμένων. Μάτην έσπευσαν από τής προκυμαίας εις βοήθειάν των. Έκατόν είκοσι επνίγησαν. Ο όχλος έξεστράφη εις άράς κατά τών έταιριών και έν τη παραφορά του έπυρολόγησε τήν Ξυλίνην προβλήτη, δι' ής άπεβύβαντο και έπεβύβαντο οι έπιβάται τών άτμοπλοίων τής Χαμηδία.
Τήν έπομένην ένέκυραν τά πτώματα τών πνιγμένων και τά έποθετήσαν έντός άμαξών. Κόσμος άπειρος κατέκλυσε τό γραμμίον τών Διαβατηρίων όπόθεν τά έξήγαγον και έν βαθυτάτη όδύη τά προέπεμψεν εις τό κοιμητήριον, άκολουθών τήν μακράν σειράν τών νεκροφόρων άμαξών.

ΚΛΑΜΜΑΤΑ

ΣΤΗΣ ΨΥΧΑΙΣ ΤΩΝ ΠΝΙΓΜΕΝΩΝ

Πέρασ' ή άγρια ή βροχή
και τό βαθύ σκοτάδι
πάνο άπ' τή μαύρη θάλασσα
μέ τή καρδιά τή μαύρη,
και πήρε χίλιες δυό ψυχάς
στον άπονο τόν Άδη...

—Τώρα τό φώς λαμποκοπά
κάποιο κουφάρι ναύρη!...

ΣΤ' ΑΚΡΟΓΙΑΛΙ ΤΟΥΣ

Και μέ τό γέλιο στή ψυχή,
τό γέλιο και στό στόμα,
στήν άνθισμένη άκρογιαλιά
πηγαΐναν οι καΐμένοι!
Άνάθεμα στή θάλασσα
πού σμίγει μέ τό χόμα...

—Κι' οι ταξειδιώτες πάν και πάν...
και τ' άκρογιαλι μένει!

Σ' ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥΣ

Και μέ χειράκια όρθάνοικτα
μπρός σι' ούρανού τά πλάτη,
τήν ύστερή τους προσευχή
θαρρείς κι' άκόμα λένε,
μά όχι στήν κλίση του σπητιού
στού Πόνου τό κρεββάτι!...

—Όιμέ! στής μάνας τής φτωχάς
πού ζούνε για νά κλαΐνε!...

Σ' ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ

Η σιδερένια ή θέλησι κ' ή άτσάλεια κρίσι
μάτια ζητάνε τών ματιών νά κλείσουνε τή βρύσι.
Ποτάμ' ή στάλας γίνονται άπ' τής καρδιάς τά βύθη
κι' έμπρός στο όέμα τους του νού τραβιούν' οι Κρύοι λίθοι.

Σ' ΤΟΝ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ ΖΩΓΡΑΦΟΝ

Κι' άρώτησα τά κύματα
τά κόκκινα, π' όλοένα
άπ' τής φωτιάς τήν άβυσσο
άγοιόγλυφον τή Σάλα,
πάνο άπ' τό χάος του νερού,
γοργά και θεριωμένα:

—«Πούν' ό τεχνίτης ό καλός,
πούχε όνειρα μεγάλα,
νάρθη νά ζήση τή σκηνή
τήν τρίς παληκαρίσια,
πού ή Νέμεσις ζωγράφισε
μέ χρώματα περίσια;»

Και μ' αντιφέγγισμα ή φωτιά
πάει στού νερού τά βύθη,
ρωτά τή θάλασσα, κ' αΐτή
μέ λύσσα γυναικίσια:
—Έκείνος που λαχτάρισε,
στήν άγκαλιά μου έχάθη!

Σ' ΤΟΝ ΜΠΕΜΠΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑ

Κι' ό καλλιτέχνης τής γραμμής,
πού τάδειχνε άπ' τήν όψη,
και μέσα στούν άτέλειωτο
τής Τέχνης του ούρανό,
τόσα παλάτια πύργωνε
και μάριμα ειχε κόψει,
για τό σχολειό θεμέλιωμα,
ς' τήν Έκκλησιά Βομό,

μέσα σε μιá χαμόστεγη
Ξυλένια καμαρούλα,
πού μιá μικρή του μολυβιά
θά ξήλωνε στήν ώρα
έκλεισεν ούλο του τόν νού
και τά παλάτια τ' ούλα...

—Και πάει ό νούς, κ' όϊμένα, Ξη
τό ξύλο άκόμη τώρα!...

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

[Ο έμπνευσμένος τής Σμύρνης ποιητής, ό γλύκός του Σααδή μεταφραστής, κ. Μιχ. Αργυρόπουλος, ό γνωστός διηγόρος και λόγιος, θρηναί εις τούς ώραίους στίχους του τά θύματα του τελευταίου δυστυχήματος τής Σμύρνης. Τούς παραθέτομεν ός κάποιαν εύχην έπιμνημόσυνον εις εκείνους που τόσον σκληρόν θάνατον εύρον μέσα εις τόν ύγρόν κόλπον].

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΛΙΓ' ΟΛΛ

Ο ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ ΕΝ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙΣ

Ο πτωχότερος εις παροιμίας μήν.

Τὸν τρυγητὴ οὐτάρ οσιεῖς καὶ ὄσο θέλει σῶσει.

Δηλοῦ τὸ ὠφέλιμον τῆς σπορᾶς τοῦ σίτου κατὰ τὸν Σεπτέμβριον, τοῦτο ὄμως εἰς τὰ μέρη ὅπου τὰ πρωτοβρόχια ἄρχονται τὸ μῆνα αὐτόν. Συνήθως δὲ σίτος σπείρεται τὸν Ὀκτώβριον

Τὰ πρωτοβρόχια πρέπει νὰ εἴδουν τὰ λούτινα στὴ γῆ.

Μανιάντικη παροιμία.

ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΖΕΥΓΟΣ

Ὁ κατὰ τὴν 24 Σεπτεμβρίου εἰς Τύρνοβον διὰ τοῦ πραξικοπήματος τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Βουλγαρίας εἰς ἀνεξάρτητον Βασιλείαν ἀνακηρυχθεὶς Τσάρος τῶν Βουλγάρων ἐγεννήθη ἐν Βιέννῃ τῇ 1861. Εἶνε υἱὸς τοῦ πρίγκιπος Αὐγούστου τοῦ Σαίξ - Κοβούργου Γόθα καὶ τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας τοῦ Ὁρλεάν θυγατρὸς τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου. Ἐκλήθη εἰς τὴν ἡγεμονίαν τῆς Βουλγαρίας τῇ 1887.

Ὁ Φερδινάνδος ἐνομφεύθη εἰς πρῶτον γάμον τὴν Μαρίαν Λουίζαν καὶ ἐσχάτως τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1908 τὴν Ἐλεονώραν τοῦ Ρέου εἰς δεῦτερον γάμον, ἀρθέντος τότε καὶ τοῦ κατ' αὐτὸ ἀφορισμοῦ τοῦ Πάππα διότι ἀνέθραψε τὸν διάδοχον Βόργη εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Ἡ νέα ἡγεμονίς εἶνε μεγαλῆτέρα τοῦ Φερδινάνδου καθ' ἡλικίαν καὶ διαμαρτυρομένη.

ΤΥΡΝΟΒΟΝ

Διὰ τοὺς Βουλγάρους τὸ Τύρνοβον εἶναι ἱστορικὴ πρωτεύουσα. Ἐκεῖ ἐξελέγη ἡγεμὸν τῆς Βουλγαρίας ὁ Ἀλέξανδρος Βάτεμπεργ τῇ 1878 καὶ ἐκεῖ συνήλθεν ἡ πρώτη βουλγαρικὴ ἐθνοσυνέλευσις, ἡ ὁποία συνέταξε τὸν πρῶτον ὀργανισμόν τῆς ἡγεμονίας τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1879.

Ἀρχαιότερα ὑπῆρξεν ἡ ἔδρα τῆς Δυναστείας τῶν Ἀσσάν μέχρι τοῦ 1257 καὶ ἔδρα τοῦ Βουλγαρικοῦ Πατριαρχείου τοῦ ἱδρυθέντος τῇ 1300 ὑπὸ τοῦ Πάππα Ἰννοκεντίου.

Ὅταν ἀργότερα οἱ Τούρκοι καὶ δὴ ὁ υἱὸς τοῦ Σουλτάνου Βαγιαζήτ ἐκυρίευσεν τὴν πόλιν, τὸ Τύρνοβον ἦτο ἔδρα πασσαῶ καὶ Μητροπολίτου ἐκλαγομένου ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον.

Τώρα ἡ πόλις αὕτη, ἡ ὁποία ὑπῆρξε τὸ θέατρον τῶν ἱστορικῶν γεγονότων τῆς ἡγεμονίας εἶναι μικρὰ πόλις τουρκικοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΤΟ ΨΕΜΜΑ ΜΟΥ

Θυμάσαι; Ψῆς με' ῥώτησες; Γιατί 'ς τὸν οὐρανὸ φαίνονται ἄστρα λιγοστά καὶ σὰν μισοσβυσμένα; Καὶ σοῦπα ὅτι χάνονται ἔμπροσθεν εἰς τὸν φανὸ τοῦ φεγγαριοῦ, τὸν δυνατὸ, καὶ σβύνουν ἕνα ἕνα.

Ἔ! Τότε σοῦπα ψέμματα. Γιατί τᾶσβυνες σὺ τὰ ὀσβύνανε τὰ μαυρὰ σου δλόγλινκα ματάκια. Σβύναν ἀπὸ τῆ ζήλια των, ἀγάπη μου χρυσοῦ, γιατί ἐκεῖ δὲν βρισκονται τόσο λαμπρὰ ἄστράκια.

Ἐν Μυτιλήνῃ

MANTIDE

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΒΡΕΤΟΥ

Ἐπερατώθη με' πᾶσαν δυνατὴν πολυτέλειαν καὶ με' πλῆθος εἰκόνων τοῦ καλλιτεχνικοῦ καὶ πλήρους ἀπὸ ὠφελίμων γνώσεως Ἡμερολογίου Βρετοῦ δ' ἐννατος τόμος εἰς τὰ Τυπογραφεῖα τῆς «Ἐστίας» τῶν κ. κ. Μάιτσερ καὶ Καργαδούρη.

Ἀντὶ πάσης ἄλλης διαφημίσεως, ἧς ἄλλως δὲν ἔχει ἀνάγκην ἢ τόσον ἐκτιμωμένη αὕτη Ἑλληνικὴ ἔκδοσις, δημοσιεύομεν τὰ περιεχόμενα τοῦ ἐννάτου ἔτους:

Χρονολογία, ἑορτολόγιον κτλ. (εἰκ. 4). — Ἀξία τῶν κατ' ἔτος ἐξαγομένων ὄρυκτων (εἰκ. 6). — Χρῆσις σιδήρου καὶ ἐπικαιμένη ἐξάντλησις αὐτοῦ. — Χρυσὸς ἐξαχθεὶς ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος μέχρι σήμερον. — Ὁ μεγαλύτερος ἀδάμας τῆς Γῆς. — Φυτὰ ἐντομοφθόρα καὶ κολοσσιαῖον λεμόνιον (εἰκ. 3). — Πόσα εἶδη ζώων εἶνε καὶ πόσα εἶνε τὰ ἡμέρα. — Μνήμη καὶ νοσημοσύνη τῶν ζώων (εἰκ. 4). — Ἄρκτος υἰοθετοῦσα παιδίον καὶ ἀποθνήσκουσα ἐκ λύπης μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ. — Πότε ἐνεφανίσθησαν ἐπὶ τῆς Γῆς οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι καὶ ὅποιοι ἦσαν οἱ προγονοὶ μας. — (Τὴν περίεργον ταύτην διατριβὴν συνοδεύει εἰκὼν τῶν πρωτογενῶν ἀνθρώπων). — Ἡ Σταύρωσις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. (Ἱστορικὸν διήγημα, ἀληθὲς ἀριστοῦργημα) (εἰκ. 12). — Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καὶ οἱ Ἀπόστολοι Πέτρος καὶ Παῦλος (εἰκ. 3). — Τὰ ἀνάγλυφα τοῦ Παρθενῶνος εἰς τὸ Λοῦδρον τῶν Παρισίων (εἰκ. 2). — Ὁ ἀρχαιότερος κώδιξ καὶ τὸ ἀρχαιότερον βιβλίον τῆς οἰκουμένης (εἰκ. 2). — Οἱ ἀποκεφαλίσται τοῦ Βόρνεο καὶ τῆς νήσου Φορμόζας (εἰκ. 2). — Ἡ βασίλισσα Σαβᾶ καὶ οἱ Ἄδουσινοὶ (εἰκ. 4). — Περιήγησις ἀπὸ Σουδᾶν εἰς Κογκό. — Οἱ ἀνθρωποφάγοι τῆς κεντρικῆς Ἀφρικῆς (εἰκ. 4). — Φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Θεσσαλονίκῃ, Κωνσταντινῇ καὶ Ἀθήναις (εἰκ. 3). — Ζάχαρις, πυρετα, λουλάκι μύσχος (εἰκ. 1). — Ἐλῶδες πυρετοὶ καὶ θεραπεία αὐτῶν (εἰκ. 2). — Καστορία καὶ Καβάλλα (εἰκ. 3). — Ὀνειρα ἐπαληθεύσαντα ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος μέχρι σήμερον. Διανοητικὴ ἐργασία καθ' ἕνα (εἰκ. 3). — Ἰπνωτισμὸς καὶ προσρατικὸν παράφρονος. — Τὰ εἰς χρυσὸν ἐλληνικὰ θάνατα. — Πληθὺς Κρατῶν, πρωτευουσῶν καὶ ἡγεμόνες (εἰκ. 57). — Ἀξία οἰκοδομῶν τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος. — Χρηματικὸς καὶ κτηματικὸς πλοῦτος τῆς Ἀγγλίας. — Κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν κυριωτέρων αὐτῆς πόλεων κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1907. — Ἐμπορικὴ κίνησις τῶν κυριωτέρων Κρατῶν. — Εὐεργεταὶ Ἀδέρωφ, Κ. Σεβαστόπουλος, Ι. Μπάγκας (εἰκ. 4). — Τηλεφωτογραφία,

ἀσφραγιστοῦ τηλεγράφου, συμπυκνωτῆρ τοῦ ἤλεκτρισμοῦ (εἰκ. 3). — Οἰκοδομὴ τριωρόφου οἰκίας ἐντὸς 12 ὥρων. — Αἱ πρόδοι τοῦ ἤλεκτρισμοῦ ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἑθρώπῃ (εἰκ. 1). — Τὸ πρῶτον ἀερόστατον καὶ τὰ σήμερον πηδαλιουχοῦμενα ἀεροπόρα (εἰκ. 2). — Τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιον καὶ τὰ σήμερινὰ πελώρια ὑπερωκεάνεια (εἰκ. 6). — Παγκόσμιον ἐμπορικὸν ναυτικόν. — Ἑλληνικὴ ἐμπορικὴ ναυτιλία καὶ Ἑλλήνες ἐργάται τῆς θαλάσσης. — Κίνησις τῶν λιμένων Κωνσταντινῆς, Ἀλεξανδρείας, Σμύρνης, Μιτυλήνης καὶ Θεσσαλονίκης. — Κίνησις τοῦ Σουέζ, τοῦ Σουλινᾶ καὶ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου. — Ὁ πρῶτος ἐφευρέτης τῶν σιδηροδρόμων καὶ ἡ σήμερινὴ δαιμονιόδης αὐτῶν ταχύτης (εἰκ. 3). — Ἑλλήνες μουσικοὶ Μάντζαρως, Σαμάρας, Μαργαρίτης (εἰκ. 3). — Ἀμερικανὸς Ἕλληγν (Σ. Τσαγγάρης) (εἰκ. 2). — Πῶς ἐγράφετο πρὸ 530 ἐτῶν ἡ Ἑλληνικὴ. — Πόθεν παρήχθη ὁ Καραγκιόζης (εἰκ. 1). — Πότε εἰσῆχθη τὸ χαρτοπαίγνιον εἰς Ἑθρώπην. Τί παρίστανον καὶ πόσον ἐστοιχίζον αἱ πρῶται τράπουλαι. Τρομεραὶ ἀπώλειαι τῶν χαρτοπαικτούντων καὶ κλοπαὶ αὐτῶν (εἰκ. 2). — Ἱστορία τῆς κούκλας καὶ σχέσις αὐτῆς με' τὸν σαρμὸν (εἰκ. 2). — Ὑγιεινὴ τῆς κόμης. Ἡ πλεξις τῶν Κινέζων. 350.000. — Ἐξήγησις συνήθων φράσεων (εἰκ. 1). — Ἡ γαστρονομία ἐν γένει. Κατάλογος φαγητῶν τοῦ 1626 καὶ κινεζικοῦ δεῖπνου (εἰκ. 1). — Εἰς ἐκάστην τῶν 400 σελίδων τοῦ ἡμερολογίου δημοσιεύεται καὶ μία παροιμία. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀποκτήσωσι τὸ πολῦτιμον τοῦτο ἡμερολόγιον ἀντὶ 5 φρ. χρυσόδετον (ἐπὶ χάρτου ὡς ὁ ἀνὰ χεῖρας) πολυτελοῦς ἐκδόσεως, ἀντὶ 4 φρ. χρυσόδετον ἐπὶ συνήθους χάρτου καὶ ἀντὶ 3 φρ. χαρτῶδετον — διὰ τὸ ἐσωτερικόν εἰς δραχμάς — ἀς ἀπευθυνθῶσιν πρὸς τὴν: Διεύθυνσιν τῆς «Εἰκονογραφημένης» ὁδὸς Καρύτση 4, Ἀθήνας, ἐμβάλλοντες καὶ τὸ ἀντίτιμον.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΗΝ

Ἄκουε πολλά, λέγε ὀλίγα, μὴ διακόπτεις ποτέ.

Ἔσω φυσικὸς καὶ εἰς τὸν τόνον καὶ εἰς τὰς ἰδέας σου.

Ὁμίλει εἰς ἕκαστον δι' ἐτι ἀγαπᾷ ἡ γνωρίζει.

Μὴ ἀποφαίνεσαι περὶ οὐδενὸς ἐνώπιον ἀνθρώπων τοὺς ὅποιους δὲν γνωρίζεις.

Προλαμβάνε τὸν κόρον ὅταν ἐμιλήσῃς.

Ἔσω εὐμενὴς χωρὶς κολακείας καὶ εὐκρινῆς χωρὶς τραχύτητος.

Μεταχειρίζου τὸ σκόμμα, ποτέ τὴν κακολογίαν.

Δέχου ἀντιρρήσεις ἢ ἐὰν τὰς ἀνακρούσῃς μὴ φιλονικίης.

Ο ΜΗΝ ΤΩΝ ΘΕΑΤΡΩΝ

Ὁ Σεπτέμβριος δὲν ἠνένησε τὰ θεάτρα. Βροχαὶ ραγδαῖαι καὶ φύχη πρόωρα ἠγάγκασαν τοὺς θιάσους νὰ τραποῦσι πρὸς τὰς εὐεργετικὰς. Δι' ὃ καὶ ἐλάχιστα ἔργα νέα ἐπρόφθασαν νὰ ἴδουν τὸ φῶς τῆς συστοιχίας τοῦ προσκηνίου.

Ὁῦτω πρῶτον ἀνεβιδάσθη ὑπὸ τῆς «Νέας Σκηνης» περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου τὸ πολυθρόλλον ἐργον τοῦ κ. Κ. Χρηστομάνου τὰ «Τρία φίλια», τραγικὴ σονάτα, ὅπως ὁ ἴδιος τὸ ἐχαρκτηρίσας. Τὸ ἔργον ἤρρεσε καὶ εἰς τὸν πολὺν κόσμον καὶ εἰς τὸν ὀλίγον, καὶ τοῦτο εἶναι ἀπόδειξις ὅτι ἐστὶν καλὰ ὅπως λέγουσιν. Ἡ Κριτικὴ ὅμως ἐδιδάσθη. Οἱ μὲν τὸ ἐχαρκτηρίσασαν ὡς ἄφωγον, οἱ δὲ ὡς κουραστικὸν καὶ νοσηρὸν.

Ἐν τῇ μεταξὺ ὑπὸ τοῦ θιάσου τῆς κυρίας Κυβέλης ἐν τῇ «Πανελληνίῳ» ἀνεβιδάσθη ἡ «Φωτεινὴ Σάντοη» τὸ κατὰ διασκευὴν τοῦ ὁραίου μυθιστορήματος τοῦ γνωστοῦ συγγραφέως λογίου τοῦ κ. Γρ. Ξενοπούλου «Ὁ Κόκκινος Βόας» δράμα. Ὑπερήρως τὸ ἔργον, συγκινήσαν καὶ προκαλέσαν δάκρυα, ἐκρίθη δὲ ἀνυποκρίτως ὡς ἔργον πολλῆς τέχνης καὶ μεγάλης δυνάμεως, ἀριθμήσαν πολλὰς παραστάσεις. Εἰς τοὺς ἀναγνώσαντας τὸ ἔργον ὡς μυθιστόρημα καὶ βλέποντας ἐμφυχοῦμενα ἐπὶ σκηνῆς τὰ πρόσωπα μετ' ὧν συνέπαθε καὶ συνεπένοσεν, ἡ διδασκαλία τοῦ δράματος παρέσχεν ἰδιαίτερον συγκίνησιν. Τὸ ἔργον ἐπανελήφθη καὶ κατὰ τὴν προτελευταίαν ἐσπέραν τοῦ Σεπτεμβρίου Ἰψήλη ἐπιθυμῶν τῶν Βασιλοπαίδων.

Ἐθῶς ἄμεσως ὑπὸ τῆς «Νέας Σκηνης» ἀνεβιδάσθη ἡ τρίπρακτος φάρσα «Στὰ Παράπηγματα» τῶν κ.κ. Ν. Λάσκαρη καὶ Γιαννουκάκη, τῶν ἐμπείρων πλέον συγγραφέων τοῦ θεάτρου. Φάρσα πολὺ πολὺ ἐξυπνῆ, με' πλήρη τὰ στοιχεῖα, φάρσας, με' πολυπλόκους παρεξηγήσεις, μὴ ἀπεχούσας τοῦ πειθανοῦ, ἡ ὁποία κατὰ τὴν κοινὴν ὁμολογίαν ἔλαβε τὴν πρῶτην θέαν μεταξὺ τῶν ἔργων τῆς ἐφετεινῆς παραγωγῆς.

Τὴν περίεργον ἐκλείσεν ἡ «Ἄνταρ» ἡ τρίπρακτος κωμῶδιαι τῶν κ.κ. Δημ. Βρατσάνου, Διευθυντοῦ τῆς «Εἰκονογραφημένης» καὶ Ἄρ. Ζήνωνος, Διηγήτορου, ἀναβιδασθεῖσα ὑπὸ τῆς «Νέας Σκηνης», κριθεῖσα δὲ εὐμενῶς.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Ὁ Γκυζὼ διηγεῖται εἰς τοὺς ἐγγόνους του διάφορα ἱστορικὰ γεγονότα. Ὁμιλῶν διὰ τὸν Ἐρρίκον τὸν Α' τῆς Ἀγγλίας ἀνέφερεν ὅτι οὗτος οὐδέποτε ἐγέλασεν εἰς τὴν ζωὴν του.

Εἰς ἐκ τῶν μικρῶν ἀκροατῶν ἐφάνη δυσπιστῶν καὶ ὅταν ὁ πάππος ἠρώτησε τὸ αἴτιον τῆς δυσπιστίας:

— Καὶ τί ἔκαμε, ἀπήντησεν, ὅταν τὸν ἐγαργάλιζαν;

ΑΠΟ ΡΑΚΗ

Τί ποσὸν ἀποφέρουν τὰ ράκη; Ἡ στατιστικὴ τὸ ὑπελόγησε καὶ αὐτὸ. Ἐκατοσὶ Γάλλοι πετᾷ κατ' ἔτος ὑφάσματα ἐφθαρμένων ἐνδυμάτων, τὰ ὅποια ἔχουν βάρος κατὰ μέσον 8 χιλιόγραμμων. Δηλαδή παλὰ, ζιλιέ, πανταλόνια, σακάκια, γυναικεῖα φορέματα κ.λ.

Σαράντα λοιπὸν ἑκατομμύρια ποῦ εἶναι οἱ κάτοικοι τῆς Γαλλίας, πετοῦν 32.000.000 χιλιόγραμμα ρακῶν. Ὡστε πρὸς 50 centimes τὸ χιλιόγραμμον, ἀποφέρουν 160.000.000 φρ. . . . ἀπὸ ράκη.

Ο ΓΑΜΟΣ ΜΕ ΧΗΡΑΝ

Ἐὰν ποτὲ σοῦ ἔλθῃ εἰς τὸν νοῦν, εἶπε πατὴρ πρὸς τὸν υἱὸν του, νὰ νυμφευθῆς χήραν, νὰ ἐκλέξῃς τοῦλάχιστον ἐκατὴν τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος ἀπέθανε τὸν δι' ἀγχρόνης θάνατον. Μόνον αὐτὸ τὸ εὐαῖδος εἴμπορεῖ νὰ τὴν ἀναγκάσῃ νὰ μὴ κάμῃ θυσαστέουσι παραβολὰς μεταξὺ σοῦ καὶ ἐκείνου.